

கருவூர் மான்மியம்.

ஆரணிநகர சய்ஸ்தான வித்துவாலும்,
அத்துவித சித்தாந்த மதோத்தாரணரும், மதுரைத்
தமிழ்ச் சங்கப் புலவரும், சென்னை இராசாங்கத்தாராலும்
மாயாவாத தும்சகோளரி என்று உறுதிப்படுத்தப் பெற்றவரும் ஆகிய,

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி

மகா வித்வான்

நா. கதிவைவேற் பிள்வளா அவர்கள்

இயற்றியது.

—o—o—o—

சென்னை:

பிரசிடென்சி அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பித்தது.

பராபவ(வரு) ஆனிம- உகூஉ.

1906.

Registered Copy Right.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ ரி மை யு ரை .

தேவையம் பதியோன் சிவபுண் ணியத்தேதா
 னேவரும் புகழு மியலினேன் வண்மை
 மேனா வகையோன் மிளிரநு னாசல
 வசியநன் மைந்த னசிவிலாச் சீர்த்தி
 அரு - அரு சோம சோமசுந் தரனாம்
 நகர வணிகப் பிரபுட கன்றா
 னருட்பாக் குதவி யாற்றுமத் தருமத்
 திருங்குறி யாகநூ லாசிரி யன்றா
 னர்ப்பணஞ் செய்க வணிநூ லிதுவே.

சிவதருமன் கல்விசெல்வச் செய்மல்புக முன்பா
 னவன்றேவை யம்பதியி னாரந் - தவமனிலேவண்
 மேனா வகைச்சோம சுந்தரனின் பெய்த்தரும
 மானா வகைக்கிதுசின் னம்.

பொருள் அட்டவவண.

எண்.	விவரம்.	பக்கம்.
க.	சாத்தியுரை ...	க.
உ.	கடவுள் வணக்கம் ...	க.
ங.	கருவர்த்த தல விவரம் ...	௫.
ச.	மன்னிய வரலாறு ...	”
நி.	திருத்தலப் பெயர்களுங் காணமும் ...	ச.
க.	திருத்தலத்தின் எல்லை ...	அ.
எ.	திருத்தல விசேடம் ...	”
அ.	தீர்த்த விளக்கம் ...	க.
க.	அறுவகை மங்கலங்கள் ...	கக.
க௦.	மூர்த்தி விசேடம் ...	கஉ.
கக.	பசுபதிசப் பெயர் விளக்கம் ...	”
கஉ.	வஞ்சனேசப் பெயர் விளக்கம் ...	கச.
கங.	காமதேனு பூசித்தது ...	க௪.
கச.	அலங்காரவதியம்மையார் அருச்சித்தது ...	”
க௫.	பிரமன் பூசித்தது ...	கஅ.
கச.	வியாசர் வழிபட்டது ...	”
க௪.	திக்குப் பாலகர் சேவித்தது ...	”
கஅ.	அமரர் முதலானோர் அருச்சித்தது ...	கக.
கக.	சக்கிரன் றதித்தது போற்றாது ...	”
உ௦.	முசுருத்தன் முதன்மை பெற்றது ...	”
உக.	காலவமுனிவர் கறித்த பூசனை ...	உ௦.
உஉ.	விபண்டக வேடன் விடைமீறியந்தது ...	”
உங.	கோபிதா த் துவசன் குட்டிராய் நீங்கியது ...	உக.
உச.	எறிபத்த நாயனார் இணைபடி பெற்றது ...	”
உ௫.	புகழ்ச்சோழ நாயனார் முத்தி புக்கமை ...	உஉ.
உச.	கருவர்த்த தேவர் கறிபெற்றது ...	”
எ.	நாரசிங்க புராண சரிக்கம் ...	உச.
உஅ.	தூற்பயன் ...	உச.
உக.	பசுபதி நாம வேதபாத ஸ்தோத்திரம் ...	”
ங௦.	ஷை கலாஸ்துதி ...	உஅ.
ஙக.	திருவானிலைத் தேவாரத் திருப்பதிகம் ...	உக.
ஙஉ.	பசுபதித்திருவிருத்தம் (திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்) ...	ஙக.
ஙங.	” திருவாசக திருவிசைப் பாக்கள் ...	ஙஉ.
ஙச.	” பெரிய புராணத்துதி ...	”
ங௫.	திருத் தொண்டத் தொகை ...	ஙங.
ஙக.	திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ...	”
ங௪.	திருத்தொண்டர் புராணசாரம் ...	”
ஙஅ.	கருவர்ப் புராண தோத்திரம் ...	ஙச.
ஙக.	இத்தலத்தின் மகோற்சவ விவரம் ...	ங௪.
ச௦.	திருக்கோயிலினூற் திருவீதியினுஞ் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் ...	ஙஅ.
சக.	தீர்த்தங்களிற் செய்யத்தகாதன ...	”
சஉ.	அடியார்கள் திருநட்சத்திரம் ...	ஙக.
சங.	பசுபதிபாபிசீடகச் சிறப்பு ...	”

தருக. சிவபெருமானையாகிய காத சாஸ்திரங்களைத் தீயிடுக என்று “யி ஹ ஷுரஹிதம் மஹம் யித்ரிராசி ஃஸிவாவயம்யிமநீஸாஹ-ஃஹம் ஜந்யயிஹி ஃஸிவாஸ்யாஃ” எனக்கூறிகளுக்கு விளக்கிற்று. இவ்வண்மையையே தீராவிடவேதத் தீநவநிப்பாவும் “திருக்கோயிலில்லாத திருவினாருத் திரு விவண்ணீரணியாத திருவினாரும் - பருக்கோடிப் பத்திமையாத் பாடாஹும் * அவையெல்லா மூரல்ல வடவிகாடே” எனவும், “திருநாம மஞ்செழுத் துஞ் செப்பாராகிற் தீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசாராகி-லொருகாஹுத் திருக் கோயில் சூழாராகி ஹன்பநன் முன் மலர்பறித்திட் டிண்ணாராகி-லருநீராய்கள் கெடவெண்ணீரணியாராகி லளியற்றார் பிறந்தவாரேதோ வெண்ணிற் - பெரு கோய்கள் மிகவலியப் பேர்த்துஞ் செத்தும் பிறப்பதற்கே யாளாகி யிறக் கின்றாரே” என்று கூறி வற்புறத்தலின் அதனைவேண்டாம் என்று சிந்திப் பார் கூற்று அவலப்பட்டதென்க. சிவாலய வழிபாடு முத்தி சாதனமாகா தென்பவர் புலையரென்றும் அவரையணுகினும் பெரும்பாவமென்றும் முள் ளிச் செடிக்கும் முத்தியருளிய உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் “உற்ற திரு நீற்றுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்-செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே” என நெஞ்சு விடுதூதீன்கண் அருளியுள்ளார்.

முத்திசாதனமாகிய சிவாலய வழிபாடுஞ் சிவாலய மிருத்தாற்றாண் செய்ய வியலும். இல்லையேல் முடியாதாம். ஆதலாற் சிவாலயத்தைப் புதுக்கு விப்பதைப் பார்க்கினும் புண்ணியம் பிறிதொன்றில்லை. இத்தகைய சிவாலய ன்க ளிவையிவையென்று தேவார முதலாகப் பெரியபுராண மீறாகவுள்ள பன் னிருதிரு முறைகளாலும் மங்களாசாசனஞ்செய்யப் பெற்றுவிளங்குகின்றன. அவைகளுள் இக்கொங்கு நாட்டிலே யுள்ள திருப்பாடல்கள் பெற்ற தலங்கள் ஏழு. அவையாவன (க) திருப்புக்கொளியூ ரவிராசி (உ) திருமுருகன் பூண்டி. (ஊ) திருநணை என்னும் பவானிகூடல் (ச) கொடிமாடச் செங்குன்றார் என் னுந் திருச் செங்கோடு (ஐ) வெஞ்சமாக் கூடல் (ஈ) திருப்பாண்டி. கொடு முடி, (ஏ) திருக்கருநூர் என்பனவாம்.

இவ்வெழுவகைத் தலங்களினுஞ் சிறந்த இத்திருக்கருநூர்த் திருவானிலை யென்னுஞ் சீரிய சிவாலயந் கிலமடைத்தமைநோக்கி, சிவாலய ஜீர்ணைத் தாரண மகாசிவ புண்ணியத்தையே செய்து விளங்கும் நகரப் பிரபுக்கள் பல இலக்கக் கணக்கான பொருள்களைச் செலவிட்டுத் திருப்பணி முற்றி மகா சூய்யபிஷேகம் நடத்து மிந்நாளில், இத்தகைய தருமமெல்லாஞ் செய் வது சிவாலய வழிபாட்டிற்காகலால், அதன்பெருமைகளை யறிந்தோர் சாலவு மன்புலைவத்து வழிபாட்டு உய்வாரென்னுந் கருத்துநோக்கி, இத்தலமான்மிய த்தை விரிக்குந் தலபுராண மிருப்பினும் அது கற்றவர்க்கே பயன்படலால், மந்தையோர்க்கும் பயன்படுமாறும் வேதசிவாகமாதிரி ரமாணங்களுடன் ஒரு மான்மிடந்தருக வென்று நகரப்பிரபு பரிமற் சா - ரா - ம - மு. அண்ணாமலைச்

செட்டியார் அவர்கள் விரும்பியபடி இந்நூலையிற்றி, இத்தலத்தின்கண் அவரதும் அவர்தஞ் சகோதரப் பிரபுக்களதும் பெருமுயற்சிகளானும் எவரும் வியந்து கொண்டாடும்படி யினிது நிகழ்ந்து முற்றிய இத்திருநாளாம் மகாகும்பாபிடேக தினத்தில், திருவானிலைத் திருச்சந்திரானத்தில் அரங்கேற்றி வெளியிட்டேம். இன்னு மிதற்குவேண்டிய விஷயங்களையும் பலப்பல நூல்களினின்றும் தொகுத்துளேம். இத்தல மான்மியம் பிரம கைவர்த்த புராணத்திலுள்ளது. அதன்கண் ஆம்பிரவதி மாகாத்மியம் “ஐதிஶ்ய ஓஶ கெஶ ஶு-கெ ஶஶா வ-ராஶெ ஶிவகெஶு ஶெஶெ உ-வாஶிஶாஶெ ஶு ஶு-வதீ ஶாஶாஶுஶு ஶாஶாஶுஶு ஶ-க-த-தொ-த்யாஶி” என்று கூறலால், ௧௦௮ - ம் அத்தியாயத்தும், பிரமதீர்த்த மாகாத்மியம் ௧௧௧ - ம் அத்தியாயத்தும், கர்ப்பபுரி மாகாத்மியம் ௧௦௧, ௧௧௪ - ம் அத்தியாயங்களிலுங் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றையும் கருஷர்ப் புராணத்தையும், நகரவணிகப் பிரபுவும், வித்தியா விநோதருமாகிய ஶ்ரீமத் சா - ரா - ம - மு. இராமசாமிச் செட்டியார் அவர்கள் இயற்றிய இத்தல வெண்பா நூலையுங் கண்ணேக்கினேம். பெரும்பாலும் வடமொழி மாகாத்மிய முதலிய நூல்களின் சாரமாக இது தொகுத்தனம். இத்திருக்கோயிற் நிருப்பணிகளை யினிது முற்றுவித்து மகாகும்பாபிடேகஞ் செய்வித்த சிவபுண்ணியச் செல்வர்களான நகரப் பிரபுக்கள் யாவரும் நீழி வாழ்கவெனத் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

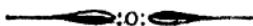
இந்நூல் கும்பாபிடேக தினத்தில் வெளியிடற்பொருட்டுச் சிரத்தையுடன் முயற்சிபுரிந்த சிவநெய்ச்செல்வர் கோமளேசுரன்பேட்டை நாகப்ப முதலிவீதி 17 - வது எண்ணுள்ள வீட்டில் இருக்கும் ம-ந-ந-புரீ மு. நடேச ஆசாரியார் அவர்களின் நன்றி பாராட்டத்தக்கதே. அன்பர்கள் யாவரும் இந்நூலைப் பெற்றுப் பசுபதீசுரப் பெருமானது மகிமைகளைபுணர்ந்து வழிபட்டு இகபரசாதனங்களை யடைந்துய்க் வென்று திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

இங்ஙனம்,

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை,

பச்சீம புலவகானநகரம்,

யாழ்ப்பாணம்.

சிவாயம்

ஓம் பசுபதீச்வராயநம:

கருவூர் மாண்மியம்.

விநாயகர் காப்பு.

அறுதீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

கருவூரு முகிறருக்க ளவைபூந மலைபூர்து கடுந்த வாரி
மருவூரும் பொழிலுருள் வயலுருங் கருவூரின் மகிமை பேசு
திருவூர மவ்வூரற் கருவூரு முயிருருந் தீமை மாற்றிச்
சருவூரி னிருத்தவல்ல துதியூர்ங் காத்தடை சரித்து வாழ்வாரம்.

கருவூள் வணக்கம்.

பசுபத்குரப் பெருமான்.

தலையாவு வண்ணகப் பெருந் தேவபாணி.

இவை எட்டடித்தரவு.

மணிவிளங்கு தென்றிசைக்கண் மாமலரா னெற்றிருப்பப்
பணிதயங்கு வளைப்படையும் பாணிறத்த சுரிசங்கு
மிருசுடர்போ லிருகரத்து மேந்தியமர் மாயோனும்
வருகுணக்கின் வேட்டமர மாநிலத்திற் றிருக்கருவூர்த்
தண்ணகரி லானிலைக்கட் டணவாதிங் குலகீன்ற
பண்ணிசைபோற் பாவையலன் பங்குறைய வொளிவடிவின்
வீற்றிருந்து மன்னுயிர்க் குமேலாந்கண் ணொள்பொடிய
புற்றிருக்கும் பசுபநிப்பே ரொருமுதனீ கேட்டருக்க.

இவை எண்கடித் தாழிசை மூன்று.

எவ்வயிர்க் கு முயிரேயா யியங்குதனின் ரெழிலாகி
யவ்வயிர்க்க ணடங்கியே யகலாது நிற்றலிலூல்
வெவ்வனைசெய் தணுவயிழந்து வெம்பிறவிக் கடல்குழந்த
வல்லினையை யகற்றாம னின்பதுநின் னருளன்றே;

பல்லுயிரும் படைப்பதனின் பண்பன்றே யாணவத்தான்
வல்லினையின் வலைப்படிவு வருத்தங்கூருயிர்தம்மை
நல்லினையே பயில்வித்து நடுக்கஞ்செய் சுவைதமிழ்
யல்லல்லா யழுந்தாம வகற்றலுநி னருளன்றே ;

அழிப்பதனின் ஞெழிலன்றே மலுப்பொழிக்க வுயிரெல்லா
மொழித்தவற்று ஞுணர்வுகளை யொருவாம லுடனிறுத்திப்
பழிப்பின்றிப் பல்காலு மிப்பரிசே பயிற்றுதலி
னழிப்பதுவு மில்லையா லாங்கதனின் னருளன்றே.

இவை யீராடி யிரண்டு.

மந்திர முரைத்து வரன்முறை பூசைசெய் - பந்தமி ல்தணர் சிந்தை யாயினே,
வினையி னீங்கி விழுத்தவ முஞற்று - முனைவர் தமக்கு முத்தி யாயினே.

இவை யேராடி யெட்டு.

இலனென விதந்தோர்க் கில்லையு மாயினே.
யுளனென வுணர்ந்தோர்க் குண்மையு மாயினே.
அருவுரு வென்பார்க் கவையு மாயினே.
பொருவற விளங்கிய போத மாயினே.
உத்தம முத்தையன் பத்தியி றேருங்கினை,
சித்தமு மவன்பணி வித்தக வுவந்தனை.
யத்தமு மவன்மகார் சித்தமு தின்றனை
துத்தியன் செய்பவர் புத்தமிர் தாயினே.

இவை யிருசீ ரெட்டு.

பானிற வண்ணனீ பசுபதிக கடவுள்,
நீனிற வருவன் நிலையுள கடவுள்.
அறுமுக வொருவன் யானீழற் குருவுநீ
பெறுதிரு வருவுநீ பெட்பன வருவநீ.

இவை யொருசீர் பதினாறு.

மண்ணுநீ வண்ணுநீ - மலையுநீ கடலுநீ,
எண்ணுநீ யெழுத்துநீ - இரவுநீ பகலுநீ,
பண்ணுநீ பாவநீ - பாட்டுநீ தொடருநீ,
அண்ணுநீ யமலநீ - அருளுநீ பொருளுநீ.

ஆ ங் க, த னி ச் ச ெ ச ா ல்.

இது ஆசிரியச் சுரிதகம்.

இனியை யாகிய விறைவின் னடியினே
சென்னியின் வாங்கிப் பன்னாட் பரவுது
மலர்தலை யுலகின் மன்னுயிர்க் கெல்லா
நிலவிய திருவருட் புரிதல் வேண்டிக்

கொங்குநாடதற்கட் குலவுசீர் கருப்பத்
 துங்கநற் புரியினர் வாடா வஞ்சி
 பாற்கா புன்மெனப் பல்பெய ருநீஇத்
 தோற்கருஞ் சீர்த்திக னெதந்தவிக் கருநூத்
 திருவா னிலையெனுஞ் செம்பொற் சினகா
 மொருவா திருந்தரு ளுறுத்திய வற்றோர்
 செற்றமொ டினைந்த பற்றெலாந் துமித்துப்
 புற்றினின் முனைத்தின பொன்னடித் துணைவை
 யுரிமையை யுடைய யாகவி
 னிருமை யின்பமு பெளிதினெற் பெயாவே.

சௌந்தர நாயகி யம்மையார்.

வேண்பாவினுள் முடியங் கொச்சக் வொருபோகுத் தேவபாணி.

குயிறினைத்துப் புறப்பரிசுங் குளிர்மதியும் பரிதியுமபோல்
 வியன்ருளிற்று வலம்புரியும் விரிவனையு மொளிரிதர்ப்ப
 வானிட்ட வில்லேபோற் பன்மணியா ரங்ககூர்ப்பக்
 கானின்று கனல்கின்ற கதிர்க்குயமீமற் கவின்கிசையா
 வம்மேகத் திடைப்பிறத்த நசையுருமே றதிசயிப்ப
 மைம்மேனி மருங்கதிர கதத்திரியே வால்புடைப்ப
 விண்டோயு மதிணில வெற்றிடையேய் மிடைக்காங்கொ
 ரெண்டோளு மிடுகீழ விளங்கதிர் களிகூரப்
 பதியெல்லாம் வென்றுயர்ந்த பைங்கருநு ளுணும்வஞ்சிப்
 பதியெல்லாங் கொடுபுர்ப்பப் பகரரிய செளந்தரப்பே
 தாங்கியவந் தருளுருவை நனியடியோ மொருபழிச்சக
 கோங்கியகின் னரும்புணரி யுணியுன்னி வாழ்த்துகமே
 மைநொடுத்த கடற்புறஞ்சூழ் மலையுழமு மணியனாக்கட்
 கொய்துடுத்த வரித்தகிலின் கொழுஞ்சோதி கொழுந்ந்தாட்ட
 நீனின்ற படிவத்தா னெடியோனை முத்தப்பயந்த
 தாயென்று நான்மறை சாற்றினும்
 யாயென் நல்ல தியாந்துணி யேமே.

வழிபடுகடவுள்.

புழக்கீடிக் கழநெடியடி யாசிரிய விருத்தம்.

தக்கிண கயிலெ யென்றுரை யிலங்கைத் தலத்திலயாழ்ப் பாணத்தி னொருசார்
 கக்கிணர் பொதுளும் பொழில்சலாந் திருவினயக்குமேற் புலோலிகள் னகர்ந்
 திக்கிணைந் தோங்கும் புகழ்ப்பெறும் புதுச்சந் நிதித்திருக் கோயிலிற் றினமும்
 விக்கிண மகத்தி நங்களுக கருளும் வேன்ருரு கிறைபடம் பணிவாம்.

க—கருவூர்த் தல விவரம்.

கருவூர் என்பது கொங்காட்டிலேயுள்ள சிவசுலங்கன் எழுதுனொன்று. கருவூர் சம்பந்தக் கவாய்களின் தேவாரத் திருப்புகழ் பெற்றுள்ளது. தமிழ்காட்டு மூலிவந்தொன்பாருட் சேரமன்னர் பலர்க்கும் இரப்பிடமாபுள் ளது. அதனாலே சேர ராசராணி யென்றுங் சொல்லப்படும். வில்லவன் கோதை யென்னைச் சிறப்புப்பெயருடைய சேரமந்திரிகலா மிறந்தலூரிகவே. கடைச்சங்கத்தி லரங்கேற்றப்பட்ட ஐவகைப் பெருங்காப்பியங்களுளொன் றாய சிலப்பதிகாரத்தைச் செய்த இளங்கோவழகன் என்றுஞ் சேரமன்னரு மிவ்வுராவரே. சிலப்பதிகாரத்தலே மிவ்வுர்க்கணும் புறங்காணினு நிகழ்ந்த சரிதங்களையெல்லாம் “வஞ்சிக் காண்டம்” என்று அமைத்து உரைத்தனர். அந்நகண் இவ்வுரைப் “பூவாவஞ்சி, வாடாவஞ்சி” எனப் புகழப்பட்டது. தெய்வப் புலமை ஒளவையார்க்கு அறிந்தமுள்ள மலையிடைவினைந்த கரு நெல்லியங் கணியைக்கொடுத்த அதிகமாளேடுமான் வஞ்சி என்றும் அரசன் பிறந்தது மிவ்வுரோயாம்.

கடைச்சங்கப்புலவராயிருந்து கவியாங்கேற்றிய கோவூர்க்கிழார், கரு வூர்க்கிழார் என்பாரு மிவ்வுராவரே. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்குச் சிறந்ததோ ருணாகண்ட ஆசிரியர் சேலுவரையி முதலான புலவர்களு மிவ் வுரப்பிறந்தவரே. செந்தமிழ் கொடுத்தமிழ் என்னு மிறுவகைத்தமிழ்ச்சாட் செந்தமிழ்க்கு ஒரெல்லையாய்கிற்பதும் இக்கருவூரே. எங்குநமென்றிற் றெல் காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திலே “அவற்றுள் - இயற்சொற் றுமே” என் னுஞ் சூத்திரத்தில் உரையாசிரியர் “செந்தமிழ் நிலமாவன - வைகையார்நின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மர்வூரின் மேற்கு மாம்” என்று உரைத்துளார். இதனாலே மிவ்வுர் செந்தமிழ்நாடென்ப தூஉம், இதற்கு மேற்கேயுள்ளன கொடுத்தமிழ் நாடென்ப தூஉம் பெறப்பட்டன. இன்னு மிவைபோலும் விசேடங்கள் பல, கொங்கு வேண்மர்க்காளை, தகூர் யாத்திரை முதலிய நூல்களிற் பரக்கக் காண்க.

உ.—மான்மிய வரலாறு.

இன்னன சிறப்புக்களையுடைய கருவூரின் பெருமைகளெல்லாம் பிர மாண்டபுராணம், பவிடியபுராணம், பிரமகைவர்த்தபுராணம், நாரசின்கபுரா ணம், தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், புறப்பொருட் பன்னிருபுடலம், புற நானூறு, அகநானூறு, பதிற்துப்பத்து, பத்துப்பாட்டு, பெரியபுராணம், அகத் திய பக்தவிலாசம், உபமன்னிய பக்தவிலாசம், திருத்தொண்டர் திருவர் தாதி, திருத்தொண்டர் புராணசாரம், தேவாரத் திருவாட்பா முதலிய நூல் களிலே கூறப்பட்டுள்ளன. கண்டுக் கூறப்படும் மான்மியம் பெரும்பாலும்

பதினெண் புராணங்களு ளொன்றாய * பிரமகைவர்த்த மகாபுராணத் திலே சிவகேசுத்திர காண்டத்திலே நூற்றெட்டாம் அத்தியாயத்தொடங்கிக் கூறப்பட்ட மகிமைகளேயாம்.

வாராகுகெலாஸ ஸிவரெஸவ-ஃ ஷெவநஃஸ்யுகெ

ஸவ-ஃஸிஷிமணஸம் கீணெ-ஃஹ்யூஹூரொமண லெஷிகெ

எனத் தொடங்கி,

மஹ-வார ழாஹிஹாஹ்யூக்ஷம் க்யவயாவடிஃபுலொ

வணவஸநகஃ கூஹிரெணபுராஸ-ஃகஃ வாவ-ஃதீவகீஃ

நநிகெஸு ஃவாவெதிஸம் வஜூஹெஸுகாராழிரா

தஜாஸநகஃ கூஹிராய ஃநீநிராயஃஹாஹ்யூநெ

எனவரும் பிரமகைவர்த்த மகாபுராணச்சுலோகங்களின்படி.

அவற்றை முன்னர்க்காலத்திற் சிவபெருமான் திருநக்திதேவருக்கும், அவர் பிரமபுத்திரரான சனற்குமார மகாமுனிவர்க்கும் அவர் வியாசருக்கும், அவர் சூதமுனிவரென்றும் உரோம கருடண ரென்பார்க்கும், அவர் நைமிசா ரண்ய முனிவர்க்கும் உரைத்தனர். அதனைச் சுத்தாத்துவித் தைசவசுத்தாந்த ஆசாரியராகிய மெய்கண்டதேவ நாயனரின் சந்தான பரம்பரையில்லாத வோர் புலவசிகாமணி “கருவூர்ப்புராணம்” எனச் செந்தமிழிலே மொழி பெயர்த்துச் செய்தனர். அதனையும் வடமொழிப் புராணத்தையும் ஒத்து அவற்றினுள்ளவற்றை யெழுதியதன்றி, இன்னும் இத்தலவிடயங்களைப்பற்றி யறிய வேண்டிய இன்றியமையாதவைகளும் பற்பல நூல்களினின்றும் தொ டுத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

௩.—திருத்தலப் பெயர்களுங் காரணமும்.

கருவூர், கற்பபுரி, கோலூர், ஆணூர், பாற்கரபுரம், சண்மங்கல கேத்திரம், ஆதிமாபுரம், கரபுரம், லீரசோழபுரம், வஞ்சனாரணியம், வஞ்சிவனம், வஞ்சி, பூவா வஞ்சி, வாடா வஞ்சி, தாயூர், முசுருந்த நகரம், கடம்பெறிந் தான்பதி, பிரமபுரம் என்பன இத்திருத்தலத்தின் திருப்பெயர்களாம்.

(க) மகாப் பிரளயகாலத்திலே ஒடுங்குஞ் சராசரப்பொருள்களெல்லா வற்றையுந் தன்னிடத்திலே கருப்போல வைத்திருந்து, சிருட்டியாரம்பத் திலே மீட்டும் வெளிப்படுத்தலாற் கருவூர் எனப்படுமே. இதனைக் கர்ப்புரி யென்பர் வடநூலார்.

* பிரமகைவ த்த்புராணம்-இது ஆதித்தியபுராணமெனவும் பெயர்பெறும். பசுபதிச்சுரப்பெருமானரது அட்ட மூர்த்தங்களுட் சூரியனு மொன்றா யிருப் பதன லத்தெய்வத்தைப் பரம்பொருளென்றும், காலே, உச்சி, மாலைகளின் மும்மூர்த்தியடிவாய் விளங்குகின்றதென்றங் கூறலால் இது திரிகுளையுக் தமாம்.

(2) வேதங்களில் வல்ல பிரமத்தேவர் கற்பங்கடோற்றத் தோன்றி யிருப்பெருந்தவம்புரிந்து, இத்தலத் தென்சித்தி நிசையிலேயுள்ள சராசரங்களின் அமச்சவகளை நோக்கிப் படைத்தலாற் கற்புபுரி என்று பெயர்.

(ந - ச) சுவர்க்கத்தினுள்ள கோவாகிய காமத்தேனு ஆதிநாயகரைப் பூசி சது அருள்பெற்றுப் படைத்தற்றொழில் செய்கமையாற் கோலூர், ஆனூர் என்று பெயர்.

(ரு) பசுபதீசுரப் பெருமான் உத்துங்கமாக வெழுந்தருளியிருத்தலானும், பெருமனாத நெடிய விஷ்ணுமூர்த்தி அறிதுயில்கொண்டு இருத்தலானும் பாங்கர புரமெனப் பெயர்பெற்றது.

(சு) மலை, காடு, நதி, தீர்த்தம், நகரம், திருக்கோயில் என்னும் ஆறு மங்கலங்களை முடைத்தாயிருத்தலாற் சுயமங்கல கேத்திரம் என்று பெயர்.

(எ) உலகத்தின்கணுள்ள எல்லா தலங்களுந் தோன்றுதற்கு முன்னே இது முதலிறறோன்றுவதால் ஆதிமாபுரம் என்னும் பெயராயுடைதது.

(அ) பசுபதீசுரப் பெருமானாலே படைக்கப்பட்ட பலப்பல தலங்கள், தீர்த்தங்கள், மூர்த்தங்களைல்லாவற்றையுந் தன்னுட் கரக்க (ஒடுங்கச்) செய் தலாற் கரபுரம் என்னும் பெயர் கழறப்பெறும்.

(க) வீர சோழன்எனும் ஓரசாலே திருத்தி யாளப்பட்டமையால் வீரசோழபுரம் எனப் பெயர்பெற்றது.

(க0 - க2) வஞ்சிமாங்கள் நிறைந்த காடாகலின் வஞ்சுகாரணியம், வஞ்சிவனம், வஞ்சியெனப் பெயர்.

(க3 - க4) மலராத வஞ்சியாகவம், வாடாத வஞ்சியாகவம் இருத்தலாற் பூவாவஞ்சி, வாடாவஞ்சி யெனப் பெயர் வந்தனவென்க. பாயா வேங்கை, பறவாக் கொக்கு, காயா வத்தி என்றற் போல்வன.

(க5) உலக மாதாவாகிய செளந்திரநாயகியம்மையார் பூசித்தமையானும், ஒடுங்கிய மூர்த்தி தலத் தீர்த்தங்களைத் தாய்போல மீட்டும் வெளிப்படுத்தலானுந் தாயூர் எனப் பெயர்பெற்றது.

(க6) அரிச்சந்திர மகாராகள் குலத்தேபிறந்து, சுப்பிரமணியக் கடவுளின், திருவருள்பெற்ற முககுந்தச் சக்கிரவர்த்தி யினிது அரசாண்ட ஊராகலின் முககுந்த நகரமென்று பெயர்.

(க7) கடற்கரைக்கணுள்ளதாய ஊங்கனூர்க் கருகிலுள்ள சமுத்திரத்தினடுவிலே வஞ்சத்தால் முனைத்தெழுந்த கடப்பமாமொன்றை நல்லிளங்கோசென்னு மோர் சேரராசன் வெட்டியாளலாற் கடம்பெறிந்தான்பதி என்று பெயர்.

(க8) பிரமர்கள் பூசித்ததறற் பிரமபுரம் எனப் பெயர் வந்ததென்க.

ச.—திருத்தலத்தின் எல்லை.

பசுபதிச்சார்ப்பெருமா நெழுந்தருளியிருக்கின்ற தீருவானிலை யென்னுந் திருக்கோயிலிலிருந்து நாற்பக்கத்தும் ஐந்து துரோச தூரம் புண்ணிய பூமியாகும். துரோச மென்பது கூப்பிடு தூரம்.

ரு.— திருத்தல விசேடம்.

திருக்கயிலை, மந்தாகிரி, மதுரை, காசி, காஞ்சி, பிரயாகை, கைமிச வனம், சேது, கருஷ்டர் என்னும் ஒன்பது தலங்களும் ஆயிரத்தெட்டுச் சிவ தலங்களினும் மிகச் சிறந்தன. இவ்வொன்பதி னுள்ளும் கருஷ்டரே விசேட முள்ளது. மற்றைய எட்டுத் தலங்களிலும் அடையும் பயனை யிக்கருஷ்டர் தரிசனத்தாலே யெளிதிற் பெறுவார்கள். ஒன்பதுதினம் பசுபதியை மெய்யன் புடன் தரிசிக்கின் பிறவிக ளெல்லாவற்றினுஞ் செய்த பாவங்களெல்லா மொழியப்பெற்று முத்தியடைவர். திருக்கோயிலேச்சுற்றி ஐந்து துரோச தூரங்களிலிருக்கும் மணல்கள் கற்களெல்லாஞ் சிவலிங்க வடிவாம். நீரெல்லாம் ஆகாயகங்கை, விருக்ஷங்களெல்லாம் கற்பகதருக்கள். மனுடர்யாவரும் தவத்திற்சிறந்த முனிவர்கள். வினையாடல்களெல்லாம் யாக மெனப்படும். உண்பனவெல்லாம் பசுவானுக்கு டைவேத்தியம் போன்றனவாகும். சொற்களெல்லாம் வேத சிவாகமத் தொனிகள். கண்படை செய்வது சமாதிகூடல் என்று சொள்ளவேண்டும். இவற்றைப் பொய்யென்றோர் நரகத்தில் வீழ்வர்.

தரிசித்தோர் தீவினை நீங்கப் பெறுவர். இவ்வூரிற் பிறந்தவர் சிவசார்ப்பியம் பெறுவர். இறந்தவர் சிவனடியைப் பெறுவர். சிவாகம விதிப்படி, பூசை, உற்சவம் முதலிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தார் பலன் இவ்வளவென்று சொல்லுதல் யாவர்க்கு மியலாது. மந்திர செபம், தீகைஷ்பெறுதல், சிராத்தம், தானம், நோன்பு, புராணபடனம், யாகம், தர்ப்பனம் முதலிய புண்ணியங்க ளொவ்வொன்று செய்யிற் கோடாகோடியாக விருத்தியாகும்.

மழையிலலாவிடின் தூறு ஆதிசைவப் பிராமணரை யழைத்து ஆம்பிரவதியி னீராடச் செய்து, திருவானிலைத் திருக்கோயிற் சந்திதானத்திலே உதயமுதற் பதினைந்து நாழிகைவரையும் உநுத்தீர நமக செபஞ் செய்வீந்து, சுவாமிக்கு அபிடக அருச்சினைகள் செயவித்து அந்தணர்க்கும் ஊட்டுவிக்கிற் தர்ப்பாமே மழைபொழியும். மடங்கள், சத்திரம், தருகுளம், கோயிற்றிருப்பணி இவை செய்வீத்தோர், செய்தோர் பிறவா முத்தியடைவர். காலையிலே வாசனைத்திரவியங்கள் சாத்தினவரும், பங்குனி மாதத்திலே நடக்குந் திருவிழாத் தரிசித்தோரும் போகம் முத்தியடைவர். இவ்வூருக்குப் பாவமென்பதே யில்லையென்று மாபுராண முரைக்கின்றது. நோய்நீக்கம், சந்தரு செயம், செல்வப்பேறு, புத்திரப்பேறு, சிவஞானம், கல்விப்புலமை முதலிய

இஃபர சாதனங்களைவல்லாம் சருஷரைத் தரிசித்தீந்ர ரண்டவர். இத்தலத் திலே பராசத்தி, காமதேனு, விட்டுணு, பிரமன், வியாசமுனி, இத்திரன், அக்கினி, யமன், அக்கினிபக்கணன் குமாரண தூர்ச்சயன், வருணன், வாயு, சூரன், கசானன், வேதங்கள், சுப்பிரமணியக் கடவுள், தாடகை. சோ சோழ பாண்டியர்கள், நவஞ்சாகங்கள், முசுருந்தர் சக்கிரவர்த்தி ஆகிக் இலக்குமி, சரஸ்வதி, தேவமாநர்கள், இருமுகன், கோபிதார சதுவன் என் னும் அரசன், விபண்டகனென்றும் விவடன், சிவகாமியாண்டார், புழிச் சோழ நாயனார், எறிபத்த நாயனார், கருடர்த்தேவர் முதலாய பலர் பூசித்து முத்தியடைந்தனர். குறுகிலமன்னர் கொடுங்கோல்செலுத்தி உலகம் துள் பத்தில் மூழ்கவருங்காலத்தே சிவலிங்கப்பெருமானார் திருவருவினிடத்துக் கறையான் என்னுஞ் செல்படருமாம். பலப்பல இலிங்கங்களும் தீர்த்தங் களும் இங்கே யுள்ளன.

வியாசமுனிவரையும் இலர்வைவன், கோபிதாரவனம், அரசவன். வஞ் சிவனம், வெண்ணையமலை, பிரமபாசமுண்டம், புழிச்சோழர் முத்தியடைந்து அக்கினிகுண்டம், மூன்று நதிகள்கூடுங் திருமுக்கூடல், தென்கீழ்த்திசை சயிலே சராசரப்பொருளி னடிச்சுவட்டி. னடையாள்ங்கள் முகலிய விசேடங்க ளிருக்கின்றன. சொல்லுமிடத்துக் களவர் கண்டோர் பின்னொரு கருடர் காணார், எனவே யன்னவர்க்கு மீட்டும பிறவியில்லை யென்பதே கருத்து.

கூ.—தீர்த்த விளக்கம்.

இக்கருஷர்க்கணுள்ள தீர்த்தங்கள் மிக்க விசேடமுடையன. அவற்றின் மகிமையெல்லாந் தேவத்திழி முனிவராலே காலவர் என்னும் இருபடிக்கு உரைக்கப்பட்டன. இக்கருஷரிற் சாணப்படும் நீலல்லாந் தீர்த்தங்களரயி னும் விசேடதீர்த்தங்கள் ஆறு உள்ளன. அவை - ஆம்பிரநதி, கேணுதீர்த்தம், முருகதீர்த்தம், அரசரீர்த்தம், தாடகைதீர்த்தம், பிரமதீர்த்தம் என்பன. அவற்றுள்,

(க) ஆம்பிரநதி - இது திருக்கோயிலுக்குத் தென்றிசையிலிருந்து கிழக் கே யோடிச் சென்று வடக்கே திரும்பி யோடுகின்றது. ஓர்காலத்தே மழை பெய்யாது உயிர்கள்வருந்த, சிவபெருமான் உபாதேவியாரது திருவருளை நதிவடிவாக்கி விடுகவென்று அருள, அவ்வாதேயுமாதேவியார் தம்திருவருளை வராக மலையினின்றும் நதிவடிவாக ஒழுகச்செய்தனர். அங்கனம் மலையினின்றும் மாமரங்களி னீழல்வழியா யோடிச் செல்லாநிற்கும். அமமையா ரின் திருவருள் வடிவாகலால் அம்பா நதி எனவும், முனிவர்களாகிய மாமரங் களி னடிவழியாய் வருதலால் ஆம்பிரமாநதி, சூகந்தி, * பொருகைநதி என

* பொருகை யென்பது - "பொற்பு மலியாம் பிரவதியாம் பொருகை யெனவும் புகலுவரால்" என்னுந் தலபுராணக்கூற்றாலும், "வாழியரோ வாழி வருபுன்னீர்த் தன்பொருகை - சூழ்சரும் வஞ்சியார் கோமாளன் னெரால் குலீம" என்னுந் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளானும் அறிந்தாம்.

வும் பெயர்பெற்றது. ஆம்பிரம்=மாமரம். இந்நதியின் இருகரைகளிலும் பல தலங்களுள்ளன. சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக்காண்டத்திற் பேராறு என்று சொல்லப்படுவதிதுவே யென்ப. இவ்வாம்பிரநதி தோன்றி யொடுங்கும்வரையுஞ் சிறந்த தீர்த்தமாயிருப்பினும், திருவானிலையிலிருந்து ஐந்து குரோசம் அளவும் மகா விசேடம்பெற்று விளங்கலால் மகாதீர்த்த மெனப்படும்.

(உ) தேனுதீர்த்தம் - இது வெண்ணெய்மலைக்குக் கிழக்கே யுள்ளது. காமதேனு நாரதமுனிவர் சொற்படி யாம்பிரநதிக்கு கரையினுள்ள, புற்றினி - மாகப் பாதலத்தினின்றுத் தோன்றிய மகாலிங்கத்தைப் பூசித்துச் சராசரங்களைப் படைத்தது. அப்போது இத்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கிச் சிவபெருமானையர்ச்சித்துத் தேவலோகஞ் சென்றது. காமதேனுவால் உண்டாக்கப்பட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றது: இதன்கண் வைகாசிமாதப் பூரணையில் முழுகுவோர் முத்தியடைவர்.

(ஈ) முருகதீர்த்தம் - இது பசுபதிச்சாத்திற்குக் கிழக்கே, ஆம்பிரநதிக்கு மேற்கேயுள்ள கோபிதார வனத்திலிருக்கின்றது. முருகக்கடவுளால் உண்டாக்கப் பெற்றமையால் அப்பெயர் பெற்றது. அதிலே சித்திரைமாதம் ஞாயிற்றுக் கிழமையும் சுவாதி நட்சத்திரமும் கூடிவருகின்ற பெளர்ணமி திதியிலே தோய்ந்து இயன்ற தானஞ்செய்யிற் கூற்றனணுகான். இரண்டதீர்த்தங்கள் உண்டாக்கினவென்று தலதீர்த்த மகிமையிற் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

(ஐ) அரசதீர்த்தம் - இது ஆம்பிரா நதிக்கரையிலே, பெருமான் கோயிலின் நென்பாங்கரே அரசவனத்தின்கணுள்ள அரசமரத்தின் பக்கத்தில் உள்ளது. வியாதமுனியிலே யுண்டாக்கப்பட்டதென்ப. காயத்திரி மந்திரத்துடன் இதன்கண் மூழ்குவோர் விட்டுணு முதலிய தேவர்களாய் வேண்டும் போகங்களை யறுபலிப்பர்.

(ஊ) நாடகைதீர்த்தம் - இது ஆங்கநாயகராகிய பசுபதிச்சுரப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கோயிலினுள்ளே கீழ்த்திசையினுள்ள கிணறாகும். இதனைத்தாடகை யென்னும் அரக்கப்பெண் உண்டாக்கிப் பூசித்து மாரீசன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்றாள். ஆகவின் அதனை யுட்கொள்வார் சற்புத்திரப்பேற்றையடைவார்.

(஋) பிரமதீர்த்தம் - இது வஞ்சுளேச்சுரப்பெருமான் ஆலயத்திற்குக் கிழக்கே, பசுபதிச்சுரத்திற்குத் தெற்கே, ஆம்பிரவதி யாற்றிற்கு வடக்கேயுள்ளது. படைப்புத்தொழிலை வேண்டிய பிரமதேவர் இங்குவந்து தம்பெயரால் மூன்று விழ்கிடைதூரமுள்ள இத்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கி வேண்டும் பேறெல்லாம் பெற்றார். சந்திர கிரகணம் - அத்தோதயம், மகோதயம், பெளர்ணமி, சிராத்ததினம், வியதிபாதம் என்னும் இத்தினங்களிற் ரோய்வோர் பாங்குளெல்லா நீங்கப்பெற்று முத்தியடைவார்.

இவையன்றித் திருமூக்கடல் என்னு மோர் தீர்த்தமுள்ளது. ஆம்பிரமநதி, மணி முச்சாநதி, காவிரிநதி யென்னு மூன்றநதிகளுங் கூடப்பெறும் இட

மே முக்கூடல் எனப் பெயர் பெறும். இவ்வாம்பிரகதி சாவிரியாற்றுடன் கூடுமிடம் காவிரி சங்கமம் எனப்படும். அவைகளின் மூழ்குவோர் எல்லா தலங்களினுமுள்ள தீர்த்தங்களி லாடிய பயனைப் பெறுவார்கள்.

எ.—அறுவகை மங்கலங்கள்.

“விண் மங்கலஞ் செய் பரப்பத மாரணியம்” என்றுத் தலபுராணச் செய்யுட்படி அறுவகை மங்கலங்களும் நிரம்பப்பெற்றது இத்தலமே.

முதலாவது மங்கலம் - மலைகள். வராகமலை, வெண்ணெய்மலை, தான்றோன்றிமலை என்னு மிவைகளுள்ளன. இவற்றுள் வராகமலை யென்பது காசிபு கோத்திரத்திற் றோன்றிய வராகமுனிவர் சிவபெருமா னுஞ்ஞைப்படி இம்மலையிலிருந்து யோகம்புரிந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது. யோககிரி என்றுஞ் சொல்லப்படும். இத்தன்பெருமை பழநித் தலபுராணத்துஞ் சொல்லப்பட்டுளது. வேண்ணெய்மலை கவகீதகிரி யென்று சொல்லப்படும். இது திருப்புகழ்பெற்ற தலங்களுள் விசேடமுள்ளது. இங்ஙன் தண்டபாணியாகச் சுப்பிரமணியப் பெருமான் எழுந்தருளி விளங்குவார். காமதேனு சராசரங்களைப்படைத்து அவையிற்றி னுணவிற்காகத் தேவாமிர்த்தத்தைத் திரட்டி வெண்ணெய்மலை யென்று செய்ததென்க. தானேதோன்றியமலை தான்றோன்றிமலை யெனப்படும். இது பசுபதீச்சுரத்திற்குத் தென்கிழக்கேயுள்ள சுப்பிரமணியதலம். இப்போது விட்டுணுதலமாகத் திரிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது மங்கலம் - ஆரணியம். வஞ்சிவனம், கோபிதாரவனம், அரசவனம், இலங்கைவனம் என்னு நான்கு வனங்களுள்ளன. வஞ்சிவனம் வஞ்சனாரணியம் எனவும், அரசவனம் பிப்பிலாரணியம் எனவும், இலங்கைவனம் வதரிவன மெனவஞ் சொல்லப்படும்.

முன்றாவது மங்கலம் - நதி. ஆம்பிரமாததி என்ப தொன்றுண்டு.

நான்காவது மங்கலம் - தீர்த்தம். மேற் சொல்லப்பெற்ற தீர்த்தங்களெனக் கொள்க.

ஐந்தாவது மங்கலம் - நகரம். மலைகள்போன்ற வீடுகள் செய் குன்றுகள் முதலாய விளங்கப்பெற்று இராசநானியாயிருத்தது.

ஆறாவது மங்கலம் - கோயில். திருவானிலை, வஞ்சுகளேச்சரம் என்னும் இரண்டாலயங்க ளுள்ளன. காமதேனுவாகிய பசுவிநாற் செய்யப்பட்டது திருவானிலை. திரு=அழகிய, ஆன்=பசு, நிலை=கோயில். அழகிய பசுவிநாற் செய்யப்பட்ட கோயில் திருவானிலை யென்க. பிரமநாத பூசிக்கப்பட்டது வஞ்சுகளேச்சரம். இன்றும் பிரமாவினாலே தாபிக்கப்பட்ட அரிகர பூத்திர ராலயம், பத்திரகாளியம்மையார்கோயில், வெண்ணெய்மலைச் சுப்பிரமணியாலயம் என்பவைகளு முள்ளன.

அ.—மு ர் த் தி வி சே ட ம்.

இத்தலக்கணுள்ள சிலைகள் மணல்கள் எல்லாஞ் சிவலிங்க வழுவமே யாம். சந்திரன் குருபத்தினி சாபந்தொலையப் பூசித்த சோமேசலிங்கமும், அனந்த கணேச லிங்கமும், வெண்மணலேக்குவித்து அகத்தியர் பூசித்த அாத்திய லிங்கமும்,கொங்கணேச லிங்கம்,தாரகேச்சர லிங்கம்,காஞ்சேச லிங்கம், விசால லிங்கம், திலகுலேச்சர லிங்க முதலாயினவும் பக்கங்களிலிருப்பினும் ஐந்து இலிங்கங்கள்மாத்திரம் மிக்க பெருமையையுடையனவாகும். அதனூற் கருஷ்டர் பஞ்சலிங்கேசம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். அவை வருமாறு :

(க) புற்றிடங்கொண்டு எழுந்தருளிய ஆதிநாயக ரென்றும் பசுபதி யிலிங்கம்.

(உ) அதற்குக் கிழக்கே கோடீச்சரலிங்கம். இது இப்போது பசுபதிச்சரத்திலேயே ஓர்பால் தாபிக்கப்பட்டது.

(ஈ) கோடீச்சர லிங்கத்திற்குக் கிழக்கே கயிலாயநாத லிங்கம். இவ் விலிங்கம் புசுவண்டித் தங்கலுக்குத் தென்கிழக்கேயுள்ளது.

(ஐ) இக்கயிலாயநாதலிங்க மிருக்குமிடத்திற்குத் தெற்கே கரியமாலீச லிங்கம் இருந்தது. அது இப்போது பசுபதிச்சரம் என்னுந் திருக்கோயிலிற் கீழை மண்டபத்திலே தாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஔ) வஞ்சுளேச்சர லிங்கம் - இது திருவானிலைக்குத் தெற்கே, ஆம்பிரா வதிக்கு வடக்கே, பிரமதீர்த்தத்திற்கு மேற்கே யுள்ளது. இத்தலத் தமிழ்ப்பு ராரணத்திலே, “எண்ணுமா நதிக்கரை யுத்தயத்து வஞ்சுளேசனுக்கு - நண்ணுணக் கெனவாதி நாயகர்க்க வாசியென்ன - வண்ணல்வாரி விற்கெழுமூன் றம்புலிழ மாயிடைநற் - புண்ணியமா தீர்த்தமென வொருவாவி பொலிவித் தான் ” எனப் பிரமசுருக்கம் பதினெட்டாஞ் செய்யுளிற் கூறியவர், தலதீர்த்தச்சுருக்கம் உஉ - ஞ் செய்யுளில், “நாற்றிசை வதனன் ஞாலம் படைப்பது கருதி நாடி - கோற்றஞான் றமலர்க் காட்டி துவலும் வஞ்சுளேசனுக்கு - மேற்றிசை யிறைகோயிற்குத் தெற்கென விதித்த தூய - சேற்றிதழ்க் கமல வாவித் தீர்த்தமொன் றுளது மன்றே.” என்று ஒன்றற்கொன்று முரணு யுரைத்த மையால் வஞ்சுளேச்சர லிங்கம் பிரமதீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே யுள்ள தென்றும் இப்போது மேற்கே கட்டப்பட்டுள்ள தென்றுங் கொள்ளற்கு இடமா கின்றதென்ப. அது பொருந்தாது.

கூ.—ப சு ப தீ ச ப் பெ ய ர் வி ள க் க ம்.

இத் தலக்கணுள்ள முக்கிய கடவுளர் இரூவரீ, ஒருவர் பசுபதிச்சரலீ யத்தம், ஒருவர் வஞ்சுளேச்சர ஆலயத்தம் ஒரு கணமு நீங்காது சார்ந்திய

ராய் வீற்றிருந்து, உலர்ந்த விறகின் மாட்டுக் கடைந்தவழித் தோன்று மக்கி
னிகேரத் தங்கிதின் றருள் புரிவார் என்க.

பசுபதிச்சுரத்தின்க னெழுந்தருளுங் கடவுள் திருநாமம் பசுபதீசர், பசு
புதிச்சுரர், பசுபதிக்கடவுள், பசுபதிச்சுர விங்கப்பெருமான், ஆன்மநாயகர்
திருவானிலைக் கடவுள், திருவானிலை நாதர் எனச்சொல்லப்படும். பசுப
தீசர் என்னும் பெயரையெடுத்து அதன் மகிமையைச் சுருங்கச் சொல்வோ
மெகீரின், எனைய பரியாயப் பெயர்கட்கும் அதுவே யிலக்கண மாகக் கண்டு
கொள்வார் பெரியோர்.

பசுபதீசர் என்னுந் திருப்பெயர் பசு+பதி+சுரர் என்று மூன்று சொற்
கள் இரண்டு சந்தியாக நின்றன. பசு என்னுந் சொல் பச் என்னுந் தாதவி
னடியாகப் பிறந்த பெயர். பச்=பத் தித்தல். பசு=பந்சிக்கப்பட்டது.
“பசு பசுத்துவ சம் யோகாத்” என்னும் வியாகரணப்படி செம்பிற்களிம்பு
போல அநாதியேயுள்ள ஆணவ மல பந்த முண்மையான் ஆன்மாக்க ளெல்
லாம் பசுவெனப்படும். காமதேனு வாகிய பசுவினுந் பூசிக்கப்பட்டமையின்
இப்பெயர் வந்ததாகலிற் பசு வென்ப தீண்டு அதனையே குறிக்கு மெனக்
கொள்ளாமோ வென்றிற் கொள்ளாம். என்னை? காமதேனு வன்றி, அலங்
காரவதி, பிரமணீ, விட்டுணுமுதலிய பலப்பல ரெண்ணிறந்தோர் பூசித்தலி
னவர் பெயரானும் வழங்கப்படல் மாபாகலானும், அப்பசுவிற்கு மேலாகத்
திருக்கயிலைக்கண் இடபதேவர் சந்தியிலே யுள்ளனவாய்,

ஓம் ததேதி ஸத்யோ ஐதாதாத்தந்தவீ | தஸ்யாஸ் ஸாந்நி விர்த்தி | தஸ்
யாஃ கபிலவர்ணா நந்தா | தந் கோம விபூதிர் ஐதா |

என்றற் றொடக்கத்தவா அதர்வண வேதப் பிநுகச்சபால சாகை
கூறியபடி, சிவபெருமானது சத்தயோசாத முதலிய ஐந்து திருமுகங்களி
னின்றுந் தோன்றியன வாநி, முறையே கபிலம், கருமை, இரத்தம், வெண்
மை, சித்திரம் என்னும் ஐவகை நிறங்களையுடைய சுந்தை, பத்தினா, சுரபி,
சுசீலை, சுமனை யென்னும் ஐவகைத் தெய்வப் பசுக்க ளிருத்தலாலும், அவற்
றைக் காப்பவ நென்பதூஉம் அத்துணைச் சிறப்பன்மையானு மென்க. ஆகவே,
பசுக்க ளென்பது உலகின்கணுள்ள வுயிர்த் தொகுதிகளையே குறிக்கு மென்
பது. அவ்வுயிர்த் தொகுதிகடாம் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர், சகலர் என
மூவகைப் படுவனவாம். அவற்றி னியல்களெல்லா மிங்கு விரிக்கிற் பெருகு
மாகலிற் காமிகம், கிரண முதலிய மூலாகமங்களிலும், பெளட்கரம், மதங்
கம், சித்தாந்த போதம், கந்த காலோத்தரம், சித்தாந்த சம்போதி, விசுவ
சுரோத்தரம், சுத்தாக்கியை, பராக்கியை, தந்தீரகாரம், அம்பாஸ்தவ
முதலியவற்றினும் பரக்கக் காண்க.

பிதி என்னுந் சொல், இத்திரென்பது “நாமைக தேச நாமக்கிரக
ணம்” ஆகத் தேவ இத்திரெனைக் கொள்ளக் கிடத்தல்போல, பசுக்களுக்
குப் பதியெனக் கொள்ளக் கிடப்பினும், விளங்க வைத்தலென்னு மழகு பற்

றியும் “பஞ்சாம் பதி பசுபதி” என்னும் வியாகரண வீதி பற்றியும் பசுபதி யென நின்றது. பதி யென்பது பா என்னுந் தாதுவின் அடியாகப் பிறந்த, தென்ப, பா=காத்தல். பதி=காப்பவன். எனவே பசுக்களைக் காப்பவ னென்பது” பொருள். ஆன்மாக்களாகிய பசுக்களை யெல்லாம் உலகமாகிப் பேரிடத்திலோட்டி, புன்முதலாய போகங்களை யனுபவிக்கச்செய்து கன் மத்தை நசிக்கப் பண்ணி, திருவருளாகிய நீராயூட்டித் தாபத் திரயங்களைப் போச்சி முத்தியா மிளைப்பாறுங் கோட்டத்தில் வைக்குங் காரூணிய ‘மித்ர பதியாமாறு காண்க. உலகின் கணுள்ள ஆட்டிடையர் மாட்டிடையர் யர் வரும் தமக்கு ஓர் பிரயோசனத்தையு முதலாத ஆடுகனையாவது பசுக்களை யாவது வளர்த்துப் பரிபாலிக்க மாட்டா ரென்பது ஆபால கோபால நீயாய மேயாம். இப் பதியாங் கோபாலனுந் தனக்கென வோரனுத் துணையும் பய ன்றராத எண்ணிற்றந்த பசுக்களைக் காக்கின்றான். இது பற்றியே வேதங்க ளுட் சிறந்த அதர்வ சிரசி சுருதியும், “ஓசுர! அவத்தியா சங்கார சமர்த்த! பாலுள்ள பசுக்க ளாயின் அதனை இடையன் சாப்பது வழக்கம். பாலில்லா வரட்டுப் பசுக்களாயின் அவைகள் கருணையாற் காக்கப்படுவனவாம். ஆக வே யெவ்வாற்றானுந் தேவர்க்குப் பிரயோசனப்படாத பாலில்லா வரட் டுப் பசுக்கள் போன்ற யாங்கள் போற்றினுங் கருணையா லெங்களைக் காத்த ருள் வீரென்று “சுலிதூ ஸ-ஓர ௩-ஓ-௩-ஓ பொடி-ஹா உவயெநவரி” எனத் துதித்துப் போந்தது முணர்க. இவ்வுண்மை நோக்கியே “காயத்தின் மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ண மாட்டாதே - மாயக்க ளுண்டாவென் றுந்தீபற - வரட்டுப் பசுக்களென் றுந்தீபற” என்றார் நங்கள் சித்தாந்தப் பெருந்தகை யார் திருவுந்தியாரிடத்து.

“வணஷரீ ஸெவஸு வதிஃ வஸ-ஓநாஃ உத-ஹுஷா ஸ-ஓ-ஹ அிவஷாஃ” என யகர்வேதமும், “தஸூ ஓ-ஹ-ஹ ஸ-ஓநா ஃயி பதிஃ” எனச் சாமவேதமும், “வஜெஜாதிஃ வஸ-வதிஃ” என அதர் வண வேதமும், விளம்புமாற்றானே பரமசிவனே பசுக்கட்கு (ஆன்மாக்களு க்கு) எல்லாம் அதிபதி யென்பது தெளிவாயிற்று. இன்னும் “ஹ-ஓயஸூ ஷா வதயஸூ லெயகஃ। ஸவ-ஓயிவத்யுஃ ஸ-ஓ-ஹ-ஹ ஹிஷாஸூ (யின்னரும் பலபதிகளைச் சிருட்டித்து எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதியா நின் றான் பரமான்மா; சர்வாதிபத்தியத்தை நிசுழ்த்துகின்றான் மகாத்மா) என வருஉஞ் சுருதி வசனங்களும் அதனை வலியுறுத்த தூஉ முணர்க. பதி என் னுஞ் சொல்லாற் சிவபெருமானை வணங்குவது ஆன்றோர் வழக்காம். அது பற்றியன்றே யாசிரியர் பாதராய ணரும் “வத்யு-ஹஸா ஃ ஜஸூ-ஹ” (பதிக் கொவ்வாமையால்) என வருஉஞ் குத்திரத்திற் பதியென்று பரளி வ்ணையே குறித்தார். “சுயிவதெ ஶி-த்யு வதெ (அதிபதே மிதர்பதே)

வாயு-ஹீ-ஹீ சூகாஸஸ்ய ஊஹாஹேவீ ஸ-ஹ்ய-ஹேஸ்யாஹீ உ-
 ஹ்ய ஹேஸ்ய சூ-ஹீ-ஹீ வஸ-ஹ-ஹீ | எனவரும் வேத வசனங்க
 ளாற் றெரிதலானும், எட்டாவது மூர்த்தம் இயமானனாதலானும், அதன்க
 ணிருப்போர் பசுபதியாகலானும், அவரோ முடிந்த கடவுளாய்வுக்குமேலான
 கடவுளில்லை யென்பது சித்தாந்தமாயிற்று. இதனையே “நிலநீர் நெருப்புயிர்
 நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன் - புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்
 ந்துநின்றான்” எனத் திருவாசகத் திருவருட்பாவும், “அம்பரா வனலா வளி
 லமே புவிநீ யம்புவே யிந்துவே யிரவி - பும்பரா லொன்று மறியொண வணு
 வா யொழிவற நிதைந்தவொண் சுடரே” எனக் கருவூர்த்தேவர் திருவாய்
 மலர்ந்தருளிய திருவிசைப்பாற் திருவருட்பாவும் விதந்துரைத்தாம். “பு
 தின்மேல் வழியுமில்லை பசுபதிக்குமேற் றெய்வமுமில்லை” என்றதனும் கரு
 ஆருக்குமேலான தலமும் பசுபதிக்குமேலான கடவுளு மில்லையென்றுணர்ந்து
 வழிபட்டுக்க. விரிவஞ்சி விடுத்தாம்.

க0. வஞ்சுளேசப் பெயர்விளக்கம்.

வஞ்சிவனத்தின் ஆலயக்க ணெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெரு
 மாண வஞ்சுளேசர், வஞ்சுளேசர், வஞ்சிவனநாதர், வஞ்சிசர், விதுலேசர்
 என அழைத்தன புராணங்கள். வஞ்சுல + ஈசன் என்னு மொழிகள் வஞ்சு
 லேசன் என்று புணர்ந்தது வடநூன்முடிபு. “வனயோரபேத” என்னும்
 வியாகரணவீதிப்படி லகரம் ளகரமாகத்திரிந்து முடிந்தது. வஞ்சுளம் - வஞ்
 சிமரம். அதனை யவெ-ஹேஸ்ய | றயாஹ்ய வ-ஹீ-ஹீ-ஹீ ஸீ-ஹீ-ஹீ
 றாவ-ஹீ-ஹீ | என இரண்டாவது காண்டம் வளைவதறி வர்க்கத்தில் அம
 ரம் கூறியதனற்காண்க.

“கூடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த - வாடா வஞ்சி மாநகர் புச்சபின்”
 என்று இக் கருவூரைப்பற்றிச் சங்க நூல்க ளுரைக்கின்றன. வஞ்சி யென்
 பதன் காரணத்தை யாராயுங்கால் அஃதோர் திணையானெய்திய பெயரென்ப.
 வஞ்சித்திணை யென்பது புறத்திணை யேழறு ளொன்றாய், முல்லையென்னும்
 அகத்திணைக்குப் புறமாய், இருபெரு வேந்தர்கள் மண்ணிடத்துள்ள விருப்
 பானே நாட்டிடத்தே சென்று அழிப்பதைக் குறித்தது. அக்காலத்து வஞ்சிப்
 பூவானாய மாலையைச் சூடிச்செல்வது வழக்கம். அத்திணைதான் இயங்குபடை
 யரவம், எரிபரந்தடுத்தல், வென்றோர் விளக்கம், தோற்றோர்தேய்வு, கொடை
 நிலைவஞ்சி, கொற்றவஞ்சி, நெடுமாராய நிலையவஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி
 முதலாகப் பலவணைப்படுதல், தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் “இயங்கு
 படையரவம்” எனவருவஞ் சூத்திரத்தா னுணரப்படும். புறநானூறு, புறப்
 போருட் பன்னிருபடலம், புறப்போருள் வேண்பாமாலை முதலியவற்றி
 னுஞ் சொல்லப்படுதல் காண்க. ஆகவே யாஸ்மாக்களென்னுந் தலைமக்கள்

ஆணவாதி முக்குறும்புகளையும் வென்று முத்திலிங் கோடு நசையானே ஞா னப்போ ரியற்றுறு உங் காலத்துச் சயக்குரியாகத் திருவருளை மேற்கோடும் பெற்றிய்தென அதன்றத்துவப் பொருள் பெரியோர்கொள்பவாசலின், வஞ்சி பென்பது இறைவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்குந் திருவருளையே குறிக்கும். ஆகலின் இத்தல விருக்க வஞ்சி திருவருள் வழவ முடைத்தென்பது போத றும். அதனைன்றே யிக்காலத் தல்தணரப்படாது மறைந்து விளங்கும். சிலர் வஞ்சியென்பது அசோகமென்றும், சிலர் வன்னியென்றுங் கூறுப. அஃ துணரார் கூற்றும். என்னை? வஞ்சி அம்மரங்கட்கு வேறாயதோர் மரமென்று அமரமுதலிய நிகண்டானும், பத்துப்பாட்டு முதவிய தூல்களானுந் தெரித லானென்க. இங்ஙனம் வஞ்சி மரங்க ணிறைந்த வனக்கட்டங்கலாற் பெரு மானுக்கு வஞ்சனோசர் என்று பெயர்.

கக.—காமதேனு பூசி த்த து.

நினைத்த உணவுகளையெல்லாங் கொடுக்கவல்ல தெய்வலோகப் பசுவாகிய காமதேனு, சிவபெருமான் திருவருளினாலே படைப்புத்தொழில் செய்யு மாறு பூவுலகடைத்தது. நாரதர் சொற்படி இவ்வஞ்சி வனத்தை யடைந்து தவம்புரியும்போது, “புற்றினிடமாகப் பாதலத்தினின்றந் தோன்றிய இலிங் கத்தைப் பூசிப்பாயாக” என்று அசுரீரி கூறிற்று. அங்ஙனம் அநினைக் காமதேனு பூசித்து வரும்போது அதன் காற்குளம்புபட்டுச் சிவலிங்கப்பெருமானது திரு முடியினின்றும் இரத்தஞ் சொரிந்தது. அதுகண்ட காமதேனு மிகவருந்தப் பெருமானார் தோன்றி, “பசுவே! வருந்தற்க. இதுநம் திருவிளையாடல். இக் கோயிலும் யாமும் இன்றுமுதற் பசுபதிக்கிரம் தீருவாநிலை எனவும், பசுப திசர் எனவும் பெயர்பெற்று வழங்கப்படுவேம். தென்கீழ்த்திசையிலே சரா சரங்களி னடிக்கீகுவடுக்கி இருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்த்துப் படைக்கக் கடவாய்” என்று மறைந்தருளிஞர். காமதேனு அங்ஙனஞ் சென்று சிவத் தியானஞ்செய்து சராசரங்களைப் படைத்தது. அவைகளின் பூசிப்பிற்காக அமிர்த்தத்தைத் திரட்டி வேண்ணைய் மலையொன்று செய்து, அதன் மென் கீழ்த்திசையிலே தன்பெயரால் (தேனுநீர்தீதம்) தீர்த்தமுழுண்டாக்கிப் பசு பதியைப் பூசித்து மேலுலகமடைந்தது. எத்துணை வெயிற்காலத்தும் அம் மலை தன்பெயர்க்குத் தக்கபடி குளிர்ச்சியுடையதாய் விளங்கும்.

கஉ.—அலங்காரவதி யம்மையார் அருச்சித்தது.

சர்வலோக மாதாவாகிய உமாபிராட்டியாள் திருக்கயிலைக்க னெழுந்தரு ளியிருந்த பெருமானைப் பணிந்து, “நாயகரே! தவங்களுள் மேலானதவம் யாது?” என்று கேட்க, அவர் “நம்மை யருச்சித்தவாம்” என்றாளு, அது செய்தற்குத் தகுந்த இடம் இத்தலம் என்பதனையும் உணர்ந்து அனிந்திதை

கமலினி முதலிய சேடியர்களோடும், சரசுவதி இலக்குமி முதலிய தேவப் பெண்களோடும் அலங்காரவதி யென்னும் பெயருடன் இங்குவந்து சிவாகம விதி வரூவாமற் பூசித்தனர். “தாம்மே ப்ருஹி மகாவத்யாம் மோக்ஷ சாம் ராஜ்ய தர்யிகீம் | நிதாகத்வம் க்ருதார்த்தோலி ச்ருணுவத்யாம் சநாதரீ|| என்று வேதங்களுந் புழப்பட்ட அம்மையார்முன் பசுபதீசுப்பெருமான் ரோன்றிப் பிரியாவரங் கொடுத்த உடனிருத்தி யருளினார். மற்றைய தேவ மாதர்களுக்கும் வேண்டிய வரங்கொடுத்தருளினார். இத்தலக்கண் அம்மை மார் இருவர் இருத்தற்குக் காரணம் யாதென ஆராயுங்கால், வழக்கமாப் இறைவனோடு உடன்விளங்கும் அபேதசக்தி ஒன்று. பூசித்த அம்மையாக இருக்கும் தாதானீயசக்தி யொன்று. அபேத சக்தியாகிய பராசக்தி சென்ற தரநாயகி யம்மையார் எனவும், பூசித்த அலங்காரவதி (அலங்காரவல்லி) அம்மையார் தாதானீய சக்தியெனவுங் கொள்க. இத்தலத்திற் சக்திகள் இருவர் இருப்பதும் ஓர் விசேடமே.

கா.—பிரமன் பூசித்தது.

பிரமதேவர் படைப்புத்தொழில் கைகூடாமையாற் நிருக்கயிலையிற் தவம்புரிந்து, சிவபெருமா னுத்தரவின்படி யிங்குவந்து பசுபதிப்பெயரிய கடவுளைப்பூசித்து, அவர் தம் ஆரூள் பெற்று, வசீகனேசீகரத்தீய்துக் கிழக்கே தம்முடைய பெயரால் ஒரு தீர்த்தம்புரிந்து சிவநாட்டவஞ்செய்து வேண்டெனயீ மலையீழ் சேர்ந்து அதன்வடக்கே ஒரு யாககுண்டமமைத்து, பல தேவர் முனிவர்களுடன் யாகத்தை முடித்துச் சரசுவதியை விவாகம்புரிந்து, பசுபதீசரருக்குக் கோயிலுஞ்செய்து, திருத்தேர் உற்சவமுதலியவும் பங்தனி உத்தரநாவிழ் செய்து, தென்றிசையிலே ஐயனார்போயில், பத்திரகாளியம்மையார் கோயிலு மியற்றித் தமது உலகஞ் சார்ந்தார்.

கச.—வியாசர் வழிபட்டது.

பராசர குமரனாகிய வியாசமுனி, பிரமதேவர் யாகஞ்செய்யுங் காலத்தில் இங்குவந்தார். யாகம் முடிந்தபின் எல்லாரும் போக இவரிருந்து பசுபதியை வழிபட்டார். திருவரணிலை நாதனார் தோன்றி வியாசர் விரும்பியபடியே “அக் கினிதிக்கிலே ஆம்பிரநதிக்கு வடக்கே இலந்தைவனம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து அருச்சிப்பாயாக” என்றருள, அவ்வாறே யாங்கிருந்து சீட்டுடன் அருச்சிக்கின்றார். உத்தர மீமரூசை என்னுஞ் சூத்திரத்தையும் இவ்வூரி லிருந்தே செய்தனர் என்று நூல்கள் கூறாநிற்கும்.

கரு.—திக்குப்பாலகர் சேவித்தது.

நாசிப்புத்திரனான இத்தமன், விசுவானர முனிவரின் புத்திரனாகிய அக் கினி, சூரியன் மகனாகிய யமன் என்னு மிவர்கள்வழிபட்டு முறையே கிழக்கு,

தென்கிழக்கு தெற்கு என்னுந் திசைக்கு அதிபரானார். முரகரன் மரபிற் றோன்றிய அக்கினி பக்கணன் குமாரனான துர்க்சியன் என்பான் பூசித்து நிருதியாயினன். வருணன் திருமெழுகிடும், வாயு திருவலகிடும், வீச்சி வாழுனிசுமாரனான குபேரன் பசுபதிநாதனுக்கு இரத்திபுரணங்கள் சாத்தி யும் ஈசானன் பூசித்தும் முறையே மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக் குத்திசைகளின் ஆதிபத்தியம் பெற்றார்கள்.

கக.—அமரர்முதலானோர் அருச்சித்தது.

திருமால் திருவானிலை நாதரைப் பூசித்துக் கியாதி மகளான இலக்குமியை மணந்து, காத்தற்றொழிலும் பெற்றுக்கருஷ்ரிற்கோயில் கொண்டுள்ளார். இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களும் பூசித்து உண்மை சொல்லுதலாகியவரம்பெற்று மூவுலகிற்கும் பிரமாணமாயின. பலமுனிவர் தென்கீழ்த்திசையிலே வேள்வி களும் சிவப்பிரதிட்டைகளுஞ் செய்த மெய்வாழ்வற்றார். சுப்பிரமணியக் கடவுள் ஆம்பிரவதிக்குக் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் தம்பெயரார் நீர்த்தங்களுண் டாக்கிப் பூசித்தார். நவக்கிரகங்களும், பீதகன், சாவகன், வசிட்டன் முத லிய முனிவர்களும் வழிபட்டு மேற்கதி யடைந்தார். தாடகை என்பான் கோயிலுள் தன்பெயரால் ஓர்தீர்த்த முண்டாக்கிப் பூசித்துப் புத்திரவரமும் பதினாயிரம் யானைபலமும் பெற்றான். விற்கொடியையுடைய சேரர்களும், சோழர்கள், பாண்டியர்களும் பூசித்து வேண்டிய பெற்றார். ஊங்கனார் என் னும் ஊரின் பக்கத்திலுள்ள கடலில் வஞ்சத்தால் முனைத்த கடப்பமரத்தை வெட்டுதற்காக ஒருசேரன் பூசித்து அவ்வென்றி பெற்றுக் கடம்பெறிகேரன் எனவும் பெயர் பெற்றான்.

கக — சக்கிரன் றுதித்து நொற்றது.

அசுரகுருவாகிய சக்கிரன் இங்குள்ள இலந்தைவனத்திலே ஓர் யாகம் புரிந்து சிவபெருமா னிடத்தினின்றும் இறந்தவர்களை யெல்லாமெழுப்பும் மீரு த்சுதீசிவின் யென்னும் மந்திரம்பெற்று, தன் சீடனை வியாழமுமரன் கச னென்பானையும், தன் குமரன் புத்திரான ததீசிமுனிவரையு மெழுப்பினான்.

கஅ.—முசுருந்தன் முதன்மை பெற்றது.

திருக்கயிலாயமலையிலே வில்வமரத்தினடிநிழலில் உமாதேவியாருஞ் சிவ பெருமானும் வீற்றிருக்கும்போது அம்மாத்திலிருந்த முசுக்களுள் (குரங்கு களுள்) ஒன்று வினையாட்டாக வில்வ இலைகளைப் பிடுங்கியறிய அவ்விலைகள் இருவர் திருமேனிக்கணும் விழ, அதனை யருச்சுனையாப்பாவித்து மூவுலகுங் காக்குஞ் சக்கிரவரத்தியா யூண்டுவருகவென்று அருள்புரிய, அவ்வாறே யம் முசு அரிச்சந்திர வமிசுந்திலே யிக்கருஷ்ரிற்றோன்றியது. அதன்பெயர் முசு

ருந்தன். அவன் பசுபதியைப் பூசித்து அரசுபுரிந்து, கந்தவேளை நோக்கித் தவழ் புரிந்து, வீரவாகு முதலிய துணைவர்களையும் இலக்கம் வீரர்களையும் தனக்குத் துணைவராகவுள் சேனைகளாகவும்பெற்று அரசுபுரிந்தான். தெய்வயானை யம்மையாரை முருகக் கடவுள் திருப்பரங்குன்றிலே திருமணம் புரிந்தருளியபோது அதனைத் தரிசிக்கும்படியிக்கருவூரிலிருந்து தன் சேனைகளுடன் சென்று தரிசித்தான். வலன்என்னும் அசுரனுக்குத் தோற்ற இந்திரன் இங்கு ஒற்றரையனுப்பி முகநூந்தச் சக்கிரவர்த்தியை யழைப்பித்து அவனுதவியால் வலனை வெற்றிக்கொண்டு, அதற்குப்பரிசிலாக விட்டுணுவினாலே பூசிக் கப்பட்ட சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியையும் அதைப்போல விசுவகர்மனாலே செய்யப்பட்ட ஆறுமூர்த்திகளையும் கொடுத்தான். அவ்வேழவிடங்க மூர்த்திகளையும் பூவுலகிற் கொண்டுவந்து முறையே திருவாரூர், திருநாகைக் காரோணம் திருநள்ளாறு, திருக்காரையல், திருக்கோளரியூர், திருவாய்மூர், வேதாரணிய மென்னும் ஏழுதிருத்தலங்களினும் ஒரேதினத்தி லொரே யிலக்கினத்திற் பிரதிட்டைசெய்தான். அவை சத்தவிடங்கத் தலமெனப்படும். இந்திரனாலே தனக்குக்கொடுக்கப்பட்ட காவற்பூதத்தைத் தன் இராசதானிகளு ளொன்றாய பூம்புகார்ப்பட்டினத்தே நிறுத்தினுனென்று சிலப்பதிகாரங் கூறிற்று. இங்கிருந்து பலகாலம் அரசுபுரிந்து பசுபதிநாயகன் நிருவடியடைந்தான்.

கக.—காலவமுனிவர் கதித்த பூசனை.

காசிபகோத்திரத்திற் றேன்றிய ஆதிசைவ முனிந்திரராகிய காலவரே ன்னு முனிவர் “இனிமேற் றாயின் கருவூராத அத்துவிதமுத்தித் திருவூருற்று வாழ விரும்பித் தமது ஆசிரியராகிய தேவத்துதிமுனிவரை யடுத்து உபாயந் தெரித்தருளுகவென்று வேண்டாநின்ப, அன்னவர் இவனுள்ள தீர்த்தவிசேடங் கூற வந்து ஆறுதீர்த்தங்களினும் விதிப்படி மூழ்கிப் பசுபதியை யருச்சித்துப் பரமுத்தியடைந்தார். “கருவூர் கண்டவர் கருவூர் காணார்” என்ற பழமொழி யந்தாட் டொடங்கி வழங்கலாயிற்று.

உ௦.—விபண்டக வேடன் விழைவினுய்ந்தது.

பாதகமெல்லா மொருவடிவெடுத்தாற் போன்ற விபண்டக னென்னும் வேடன், மார்க்குழித் தீருவாதிரை மகோற்சவம் வர, அடியார்களுடன் றுணுந் திருநீறு, கண்டிகை யிவைதரித்துச் சிவபத்தனைப்போல் நடத்து இங்கே வந்து சுவாமியின் நிருவாரணத்தைக் கவரச் சமையம் பார்த்து இருந்தான். சுவாழி யெழுந்தருளி வரும்போது நெருக்கத்தினாலே தவறிக் கீழே விழுந்த வேடன் துவைப்புண்டு இறந்தான். அவனைப் பற்றி வந்த யமகணங்களைத் தூரத்திச் சிவகணங்கள் அவனைத் திருக்கயிலைக்குக் கொண்டு போனார்கள். பாதகரு யில் லூர்த் தரிசனங் கிட்டப் பெற்று இறப்பாராயின் சிவசாயுச்சிய முத்தியடைவ ரென்பது திண்ணம்.

உக.—கோபிதாரத் துவசன் குட்டனோய் நீங்கியது.

விசாலை நகரத்திலிருந்த கோபிதாரத் துவசனு மரசனைக்காண அகத்தியமுனிவர் முதலான பற்பல முனிவர்கள் சென்றனர். செல்வச் செருக்கினால் அவர்க்கு உபசரணை புரியாது வாளா விருந்ததுபற்றி அவரெல்லாம் மீண்டு குறுமுனி சீடரான பிரமிட்ட முனிவரைக்கொண்டு குட்டனோயுற் சபித்தனர். அரசன் குட்டனோய் கொண்டு மருந்தமுதலிய எல்லாஞ்செய்தும் நீங்காமையாற் பிரமிட்ட முனிவரிடம்போய் இரந்தான். அவர் அகத்திய முனிவரிடம் போகவென்ன ஆங்குச் சென்றான். செந்தமிழ்முனிவரார் சிவனடியார்களை யிகழ்ந்த நின்கதிக்குத் தீர்வில்லை யாயினும் குடிகள் வருந்தறலா னுய்திகூறுகின்றேம். கருவூர்ப் பசுபதி நாயகனை வழிபடுகவென்றாஞ்ஞாபிக்க, வந்து பிரமதீர்த்தத்தின் மூழ்கிப் பசுபதிச்சுரத்தையும் வெண்ணெய் மலையினையும், பிரமயாக குண்டத்தையும் எட்டுநாட் பிரதக்கினஞ் செய்தான். எட்டாநாட்சிவன் றேன்றி நோய்நீக்கி வரமுங்கொடுத்தனர். இளஞ்சூரியனைப் போலுமேனியுடன் ஊர்சேர்ந்து ஓர் புத்திரனைப் பெற்று அவன் மேற் பூபாரஞ் சுமத்தித் தானும் மனைவியு மிக்கருவூர்ப் பசுபதியைப் பூசித்து முத்தியடைந்தனர்.

உஉ.—எறிபத்த நாயனார் இணையடி பெற்றது.

சிவனடியார்களுக்கு யாதேனுந் துன்பமுற்றபோது அதை நீக்கவல்ல மழுப்படையேந்திய கையையுடைய எறிபத்த நாயனார் இவ்வூர்ப் பிறிடுவவதாரம் புரிந்தார். சிவனடியார்க்குத் துன்பஞ் செய்வாரை மழுப்படையால் எறிந்து கொல்லுதலால் அப்பெயர்பெற்றார். அவர்பெருமை சொல்லற் கரியது. பெரியபுராணம், திருத்தொண்டத்தொகை, அகத்தியப்பத்த விலாசம், உபமன்னியு பத்தவிலாசம், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி முதலிய நூல்களினிடத்தே புகழப்பட்டவர். “தகடூச் சர்பாச்சுர்யா யோகே விந்யஸ்தாத் மா மகேச்வரே” எனச் சிவபெருமான் உமாதேவியார்க்கு உரைத்த பரமேதி காசமாகிய சிவரகசியத்திலே பேசப்பட்ட அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களு ளொருவர். இத்தனைப் பெருந்தகையார் சிவகாமியாண்டார் பசுபதிச்சுரப் பெருமானுக்குத் திருமலைகட்டிச் சாத்தும்படி திருப்பூங்குடையிற்கொண்டு வந்த புட்பத்தை உறையூர்ப் புகழ்ச்சோழ மகாராசாவின் பட்டத்து யானை பறித்துச்சிந்த, சிவகாமியாண்டார் முறையிட்ட “சிவதா! சிவதா” என்னும் ஒலிகேட்டு ஓடிவந்து பட்டத்து யானையினையும் பாகர்களையும் மழுவினா லெறிந்துகொன்றார். அதனையறிந்த சோழமகாராசாவும் வந்து, “எளியேனையும் வெட்டியருளுக” என்று தம்வானீட்ட அவரது சிவபத்திகண்டு எறிபத்த நாயனார் தம்முடைய கழுத்தை யரியத் தொடங்கினார். “நங்களன்பை யுலகிற்கு வெளிப்படுத்துமாறு இங்ஙனம்செய்தேம், வருந்தற்க.” என்று சிவபெருமான் திருவாக்கு எழுந்தது. பாகர்களும் யானையும் உயிர்பெற்றெழ, திருப்

பூங்கடையும் புட்பத்தால் நிறைந்தது. எல்லாரும் வியந்து போற்றினர். இங்
 னனம் விளங்கிய எறிபத்தநாயனார் பசுபதீசப் பெருமானைப் பூசித்து மாசிமாத
 அந்த நட்சத்திரத்தே முத்தி யடைந்தனர்.

உக.—புகழ்ச் சோழநாயனார் முத்திபுக்கமை.

உறையூரிலிருந்து அரசபுரிந்த புகழ்ச் சோழ மகாராசாவானவரீ திறை
 வாங்கும்பொருட்டு இக்கருவூர்க்கு வந்து தம் அத்தாணி மண்டபத்திலிருந்து
 திறையளப்பித்தனர். “ இங்ஙனம் திறைகொடாத மலையரணமுடைய அதிக
 னென்னும் அரசனுடன் யுத்தம்செய்து திறைகவர்சு ” என்று மந்திரிகளையுஞ்
 சேனைகளையும் அனுப்பினர். அவர்கள்போய் அதிகனை சேனைகளைக் கொன்ற
 னர். அவன்கண்டு ஓடியொளித்தான். நகரத்துப் பொருள்களை யெல்லாஞ்
 குறைசெய்து, படுகளத்துள்ள தலைக்குவியல்களையுங் கொண்டுவந்து அரசனார்
 முன்வைத்தனர். புகழ்ச் சோழநாயனாரீ தலைகளுள் ஓர் சடைத்தலை யிருப்பக்
 கண்டு, ஆகெட்டேன் சிவனடியாராகக் கொல்வித்தேன். இத்தற்குப் பிராயச்
 சித்தம் வேறில்லை.

“ யச்சண்டாளச் சிவ இதிவாசம் வதேத்தேந ஸகஸும் வதேத்தேந
 ஸகஸம் வசேத்தேந ஸஹபூஜ்ஜித | (சிவனெனுமொழியைக் கொடியசண்டா
 ளன் செப்பிடினவனுடனுறைக - வவனெடு கலந்து பேசுக வவனெடுருகிருந்
 துண்ணுக) ” என்று வேதங்களுரைத்தலாற் சிவனடியாரைப் பார்க்கினும் பெ
 ரிது வேறென்றுமில்லை. அவர்க்குச் செய்யுந் தீவகைப்பார்க்கினும் பெரிய பா
 தகும் வேறென்று மில்லை ” யென்று துணிந்து, பசுபதீச்சுரத்தினுளொரு அக்
 கினிக்குண்டஞ் செய்வித்து, புத்திரனுக்குப் பட்டங் கட்டுவித்து, சடைத்தலை
 யைப் பொற்றட்டிலே வைத்துப் பட்டினாலலங்கரித்துத் தற் தலைமீது வைத்
 துத் திருவாணிலை யுடையாரை வலம்வந்து அக்கினியில் மூழ்கிச் சிவபெரு
 மானது திருவடியி லிரண்டறக் கலந்தார். அத்திருநாள் சூழிடாநீதுக்குக் கா
 நீதிகை என்க.

உச.—கருவூர்த்தேவர் கதிபெற்றது.

கருவூரிலே பிராமணகுலத்திலே தோன்றினமையாற் கருவூரீ தேவரெ
 னப் பெயர்பெற்றார். உலகாயதம், பௌத்தம், ஆருகதம், தார்க்கிகம், மீமாஞ்
 சம், ஏகாண்மவாதம், பாதஞ்சலம், பாஞ்சராத்திரம், சாங்கியம், சைவம்,
 பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், அயிக்கவாதசைவம், பாடாண
 வாதசைவம், சங்கிராந்தவாதசைவம், நிமித்தகாரண பரிணாமவாதசைவம்,
 அவிகாரவாதசைவம், சுத்தசைவம், பேதவாதசைவம் என்னும் புறப்புறம்,
 புறம், அகப்புறம், அகம் ஏன்னு நால்வகைச் சமயங்களை யெல்லா நன் குணர்ந்து
 அவற்றுட் சுத்தாத்துவித சைவசீந்தாந்த சமயமே மெய்ச்சமயமெனத் தே
 ளிந்து நன்னெறிக்க ணொழுதனார். சாமுசீந்தராய்த் தோன்றிச் சிவஞான நிட்

டாபரராய் விளங்கிச் சகல சித்திகளுங் கைவாப்பெற்றமையிற் பற்பல திரு விளையாடல்களையும் புரிவாராயினர். இவருண்மை தெரியார் இவரை வாய் மார்க்கத் தவரென்று இகழ்ந்தனர். அவர்க்கு உண்மைகாட்டும்படி அகாலத் திலே மழை வருஷிக்கச் செய்தும், ஆம்பிரவதீநதி பெருகச்செய்தும், திரு வாணிலைத் திருக்கதவத்தாள் திறக்கப்பண்ணியும், பூதங்கள் குடைபிடித்து வரக் கற்பித்தும் இங்ஙனம் பற்பல அற்புதங்கள் செய்தனர்.

• • கொங்குநாடு, குடநாடு, கன்னடம், துளுவம், மகதம், கோசிகம், கோச லம், உஞ்சை, அவந்தி, சாளக்கிராமம், ஆரியம், மாளவம், மராடம், அயோ த்தி, கவுடம், வல்லவம், யற்சம் முதலிய தேசங்கடோறுஞ்சென்று சிதம்ப ரம், காஞ்சி முதலிய தலங்களைபுந் தரிசித்துவந்தார். கருகூர் வந்தபோது திரு மால் ஆஞ்சைப்படி வையணவர்களெல்லாம்வந்து வணங்கி உபசரித்தார்கள். திருநெல்வேலியை யடைந்து நெல்லைப்பரை யழைக்க வாராமையால் “சிவ னிங்கில்லாமையால் நல்லோர் குறைந்து நகரம் எருக்கெழுக” என்று சபி த்து, மீட்டும் அடியார்களெல்லாம் வந்து வேண்டத் திருவிசைப்பாப்பாடிச் சாபத்தையும் பரிகரித்தார். அதன் மேற்கே ஒரு குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கத் தைத் தழுவுக்குழைந்தது. பின் திருவிடைமருதூர்வந்து சிவபெருமானை யழை த்தபோது அவர் கன்றின் குரல்கேட்ட புனிற்றப்போலே “ஓவ்வோல” வெ ன்றருளிக் காட்சியீதல் கண்டு திருவிசைப்பாப் பாடியருளினார். கசேந்திர மோட்சமென்னும் விட்டுணுதலம் அடைந்து, “மாலே” என்று அழைக்க அவரோடிவந்து என் வேண்டுமென்றார். தேவர் மதுவேண்டுமென்ற மாத்தி னையே கோவிர்தன் காளியைக் கொணர்கவென அவருங் கொண்டுவந்தார். அதனையறிந்த காளிகோயிலிலுள்ள வாய்க்கால்வந்து வணங்க, அவரை மீன் கொணருமாறு உரைத்தனர். அவர்கள் தேடியும் அகப்படாமையே, அருகிரு ந்த வன்னிமரத்தைநோக்கி மின்வருஷிக்கும்படி கட்டினையிட அவ்வாறு அது வருஷித்தது. தேவர் அவர்களைநோக்கி, “நீவிரிங்ஙனஞ்செய்யாது சாதாரண மதமற்சங்ாளை யுண்டெழுலு வதென்னை”? யென்றறிவுறுத்த, முத்தியை விரும் பிய அவர்களையெல்லாம் பொதியம்வருமாறருளி, ஓர் விட்டுணு தலத்தைய டைந்து அழைக்க அவர்வாராமையாற் “பூசைபோக” எனச் சபித்து, பொ தியஞ்சென்று அகத்தியனாகக் கண்டு அங்கொருசா ரமர்ந்தார்.

தஞ்சையிலே சோழராசனுய் கட்டப்பட்ட ஆலயத்திலே பிரதிட்டை செய்யத்தொடங்கி மருந்து இளகிப் பந்தன மாகாமையென்று, கருஆர்வந் தன்றிக் காரியஞ் சித்தியாது” என்று வருந்த, ஆங்கிருந்த போகநாதசித்தர் ஓர் காக்கைபிண்காலி லோலைகட்டிவிட அதுவையறிந்து வந்து சிவலிங்கப்பெரு மானை ஆவுடையாளுடன்சேர்த்து நிறுத்தித் தம்பலத்தை யுமிழ்ந்து பந்தனஞ் டிசய்தார். தேவர்களும் வியந்து பூமாரிபொழிந்தார். திருவரங்கஞ்சென்று ஓர் பொதுமகட்டுத் திருமாலின் இரத்தினமாலை யை யவர்கொடுக்கக் கொடு த்தார். பின்னர் வையணவர் வாதிக்கத் திருமலைக்கொண்டு இம்மாலையை நாமே கருஆர்த்தேவர்க்குக் கொடுத்தேமென்று சொல்லச் செய்தார். பின்னர்

இக்கருஆர்வந்து இருந்த காலத்தே யிங்குள்ள பிராமணர்கள் பலர்கூடி யரசு னிடம்போய், பிராமண வொழுக்கிற்கு ஒரு சிறிதும்பொருந்தாத வாழ்ப்புசை புரிசின்றார். அவரைக் கண்டித்தல்வேண்டு மென்று கேட்டார்கள். அரசன் தேவரிருக்கையடைந்து பார்க்கையில் ஆங்குள்ளன வெல்லாஞ் சிவாகமவிதிப் படி செய்தற்குரிய பூசாகரணங்களாக இருத்தல் கண்டான். பயந்து தேவரின் திருவடிகளை வணங்கி அவர் கட்டளைப்படியே முறையிட்ட வைதிகப் பிராமணர்கள் வீடெல்லாம் பார்க்கும்போது மதக்குடங்களும் புலால்சனும் நீரை நீருத்தலைக் கண்டு அப்பிராமணர்களை யெல்லாங் காட்டிற்றுத் துரத்தினான். கருஆர்த்தேவர் கேட்டு அங்கு செல்வதென்று ஆஞ்ஞாபிக்க ஒன்றுஞ் செய்யாது விட்டான். பிராமணர்க ளெல்லாஞ்சேர்த்து ஆம்பிரந்திக்கையிலிருந்து தேவர்க்குத் துன்பஞ்செய்ய யோசித்தனர். கருஆர்த்தேவர் அவர் கட்டுமுன் சென்றும் அவர்க்கு அகப்படாமல் ஆலயத்தையடைந்து ஸ்ரீபசு பதீசுரப் பெருமானாைத் தழுவிக்கொண்டு அவருடன் இரண்டறக் கலந்தரு ளினார். அவர் பாடியருளிய திருவிசைப்பாக்களாவன—கோயில் என்னுஞ் சிதம்பரம், திருக்களந்தை யாதித்தேச்சரம், திருக்கீழ்க்கோட்டீர் மணியம் பவம் திருமுகத்தலை, திணைவோக்கிய சுந்தரம், கங்கைகொண்ட சோளேச் சரம், திருப்புவணம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை ராசராசேச்சரம், திரு விடைமருதூர் என்னுந் திருத்தலங்கள் பத்தீய்து முறைச்சுவைகளாம். இவை மந்தைய எண்மர்செய்த திருவிசைப்பாக்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவையிறறைச் சிவபெருமான் திருவருளாஞ்ஞைப்படி ஒன்பதாந் திருமுறைத் திருவருட்பாக்களுட் சேர்த்துளார் ஆதிசைவ ஸ்சிகாமணியான நம்பி யாண்டார் நம்பிகள். இவர் முத்தி அடைந்ததினம் தைமாதப் பூசுநட்சத் திரப் பெளர்ணமி ஆகும்.

உரு — நாரசிங்க புராணசரிதம்.

பதினெட்டு உப புராணங்களுளொன்றாய் நாரசிங்க புராணத்தீலே மேல்வருஞ் சரித்திரம் இயம்பப்பட்டது. இரணிய கசிபு என்னும் அசுரனைக் கொன்ற திருமாலாகிய நாரசிங்கம் வெறிகொண்டு உலகையலைக்கத்தொடங்கிற்று. தேவர் முனிவர் முதலாயினோர் யாவரும் கருணையங்கடலாகிய சிவ பெருமானிடஞ் சரண்புலந்தனர். பகப்திப்பெயரிய தனிமுத்தங்கடவுள் வீர பத்திரரைத் திருநோக்கஞ் செய்தருளினார். வீரபத்திரக்கடவுள் உடனே எட்டுக்கால்களும் நீண்டவாஜும், இருதிருமுகமும் பெரிய சிறகுகளும் பேரிரைச் சலும் மகோக்கிரமும் கொண்ட சரபத்தீந்நவநுவை யெடுத்ததுச் செய்து

† சரபமூர்த்தி சென்றகாலத்து மகாமேருமலை யவரது திருவடிகளெட்டனு ளொன்றின் விரலின்ருக்கக் கண்ணிற்குள் ஓர் உழுந்துபோல வருண்டுகிடந்ததென்றும், சிறகுளின் விசைக்காற்றாற் பஞ்சுபோலப் பறந்து திரிந்ததென்றுஞ் சரபபுராணம் உரைக்கின்றது. சங்கராசங்கிதை ஆசுவகாண்டமுடிவ்வாறே கூறிற்று.

திருமாலாகிய நரசிங்கத்தின் றலையையுங்கால்களையுங்கொத்தி இரத்தவெள்ள மூற்றெடுத்தோட நகங்களாற் கிழித்தத் துன்பஞ்செய்தகலத்தப் பிரமன் முதலானோர் “பகவ! வருத்தவதன்றி யதனுயிரைக்கொல்லுதல் கூடா” தென்ற பிராந்தீனங்கிரங்கித் தோலையுரித்தக் கொண்டோர்தார். நரசிங்கம் அறிவுதோன்றவெழுந்த சிவத்தரோகந் தீரவும், திதித்தொழில் பெறவும், தம் முடைய வைஷ்ணவபோக்கியங்கள் பெறவும் இக்கருப்பபுரியில்வந்து கடுந்தவ ள்செய்வாராயினார். இரணிய சற்பஞ்சென்று வாமனகற்பநீ தொடங்கிற்று. பிரமனுஞ்சிருட்டிதொழில் பெறுவா னிவ்விடஞ்சேர்ந்து தவம்புரிந்தார். இரே வதீநாளிப் சூரியன் பிரவேசித்தகாலத்தே உற்சவஞ் செய்யத்தொடங்கினார். எல்லாத் தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றைய கணர்களும் கருஷ்சேர்ந்து விழாத்தரிசித்தார். பானுகம்ப னென்றும் உருத்திரகணத் தலைவரும் வீரபத்தி ரக்கடவுளின் ஆஞ்செய்யபடி யிவண்வந்து, உத்தரநாளின் மகிமைகளையெல் லாம் எடுத்துக்கூறி, கல்யாணசுந்தரவிரதத்தை யதுட்டித்தார். திருமால், பிர மன் முதலிய தேவர்கள், முனிவர்கள், மற்றைய கணர்கள் யாவரும் அதுட்டித்து இரதமகோபசலழங்கொண்டாடினார்கள்.

அவற்றின் மகிமைமாலே திருமால் பிரமன் என்பார் தத்தத் தொழில் கள், மனைவிமார், வாகனம், உலகம், போக்கியம் இவைகளையடைந்தனர். பானுகம்பர் ஆயிரத்தலைகளும், ஆயிரம்வாயில் வைத்துதப்பிடும் ஆயிரமுகங்களையுடைய பணிலம் என்னும் சங்கிலியும் கணத்தலைமையையும் பெற்றார். சூரியன் உலாதேவியை மணம்புரிந்தான். சந்திரன் தக்கன் புத்திரிகளாகிய அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு பெண்களை மணந்தான். இந்திரன் புலோமன் மகளாகிய இந்திராணியை நாயகியாப்பெற்றான். திருமாலின் இருகண்களினின்ற றந்தோன்றிய அமிர்தவல்லி சௌந்தரியவல்லி என்னு மிருவரும் முறையே தேவசேனை (தெய்வயானையர்மை) இலவலிநாயகி (வள்ளியம்மை) எனத் தோன்றி, உபய கதிர்காமமாகிய புதுச்சந்திரி யென்னும் பொற்றலக் கந்த வேளை நாயகனாக அடைந்தார்.

வேதாங்கமுனிவரின் குமாரத்தியும் அழகுக் கடலுமான சுடேசியென் பாள் சைவசித்தாந்த பரமாசாரியரான தீருநந்திதேவனாக் கல்யாணஞ்செய்தான். சத்திய பூரணரென்றும் முனிவர் கண்களினின்ற றத் தோன்றிய பூரண புட்டிகலை என்னு மிருபெண்களும் அரிகர புத்திரரை மணந்தனர். மம்மத னிரத்தியையும், இராமன் சீதையினையும், சாம்பவதி கிருட்டிணனையும், சௌ பரிழனிவர் பலப்பல பெண்களையும், அகந்தியர் உலோபாமுத்தனாயையும், வசிட்டர் அருந்ததியையும் விவாகஞ்செய்து கொண்டனர். ஆகலின் இக்கல் யாண சுந்தரவிரதம் வஞ்சுளாரணியத்திலேயே யதுட்டிக்கவேண்டும். அத னால் அதனை மங்களபுரி பெண்பர் பெரிசியார். இவ்வாறு நரசிங்கர் கூறினார்.

காசிகண்டம்.

புராஹிரண்யகசிபும் ஹதத்யாஜும் மகாபலம் | ஹத்வாதத்தருதிராபந்பர மத்தம் யாசிதசு சுஷாநி | ருத்தசரப ருபேண நரலிம்ஸுமபீடயத் |

இருக்குவேதம்.

அகம் ம்ருணஃ சரபாயருஷிபந்தவே | தைதீரீயகம் - ஹரீகம் ஹரந்த
மதுயந்திதேவாஃ விச்வச்சேயசாநம் ருஷபம்மதீநாம்;

நாரசிங்க புராணம்.

ததோந்ருசிம்ஹ மாலோக்யசங்கரம் யகநஸாகஸஃ தந்ந்ருசிம்ஹசிரோயா
வந் நகைச்சேத்தம் ஸமுத்யதஃ | இத்யாதி ஏவமஸகூல சக்ரௌதௌ மஹா
ரண ஸமுத்த்ருதௌ |

விலோக்ய விபுதாஸ்ஸர்வே மஹாபயமுபாயயு; | இத்யாதி | ந்ருசிம்ஹ
சரபௌ த்ருஷ்ட்வாததோ ப்ரஹ்ம ஸுணாஸ்ஸஹ | துஷ்டாவபரமபீர்தஃ
கரௌக்ருதாம்ஜலீம்ததஃ |

என வரூஉஞ் சலோகங்களாலுமுணர்க.

உக.—நூற்பயன்.

இக்கருவூர் மான்மியத்தை அன்புடன்கேட்டவர், படித்தவர், எழுதி
னோர், எழுதுவித்தோர் ஆகிய மெய்யன்பர்கள் யாவரும் நோய்நீக்கம், சத்
துருசெயம், சற்புத்திரப்பேறு, மங்கலமணம், செல்வம், கல்வி, புகழ், ஞானம்
முதலிய எல்லாப்பேறுகளும் பெறும்வாரானால், கருவூர்த்தலமடைந்து வழி
பட்டவர்பேறு சொல்லற்கரிய தெனறு சூதா கைமிசமுனிவர்களுக்குச் சொல்
லிமுடித்தார். முனிவர்கள் யாவருங் கேட்டுச் சிவபெருமான் நிருவருள்
பெற்று வாழ்ந்தனர்.

உஎ.—பசுபதிநாம வேத பாத ஸ்தோத்திரம்.

யசுர்வேத கர்ப்பசாகை.

யஷி யொத்யூர் ஹுஃயெய்யம் ஹுவஷெயு வஸுஷெஸூரஃ |
ஹமஃ வஸுவகிஃ ஸுஃஜம் ஷஹாஷெவம் ஜஃஜுஃ ஸுஃ |
யொநிவ நூத்யூயெய்யம் யஷிதஷெஷு ஷஹதவஃ |

யத்யோந்யாஃ ப்ரமுச்சேயம் பிரபத்யே பரமேச்வரம் |
பர்க்கம் பசுபதிம் ருத்ரம் மஹாதேவம் ஜகத்க்ரும் |
யோநிபந்தாத் ப்ரமுச்சேயம் யதிதப்ஸ்யே மஹத்தபஃ |

அதர்வணவேத நாசீம்மநாபிளி.

ஃதந் ஸுத்யு வஸு ஹுஷுவஸுஃஷு க்ருஷ்ணவிஃஷுஃ |
ஹ யூஷுரஃ தம் விரஃஷுவாக்ஷுஸுஃகாஃ ஸீஷுஷுஹிதஃ |
உதிராவகிஃ வஸுவகிஃ விநாஃஷுஷு தித்யுஷுதஃ |

இருதம் சத்யம் பரம்பிரஹ்ம புருஷம் க்ருஷண பிங்களம் |
ஹர்த்வ ரேதம் விருபாக்ஷம் சங்கரம் ஸீல லோகிதம் |
உமாபநிஃ பசுபதிஃ பிநிஷிக்ய மிதத் யுகிஃ |

ஷே. வேத சரபசாகை.

யொவ்வொவ்வெவ சூர்வா ராஜாஹகாஸ்காஹம் வெவாசி
 ஸ்ரீராமாழிநெஞ்சி வவெவ்வெவாசி வஸூதாசிவாவாஃ [சுஷூ
 வ்யம் தஸூதாஸூவதிவ்வெவ | தவெவ்வாஹூயநெஞ்சா
 யோலீலயைவதிரபுரந்ததாக காமம் காலம் சோம சூர்யாக்
 நிரேதர்சி ஸர்வேதேவாசி பசுதாமவாபுசி ஸ்வயம் தஸ்மாந்
 பசுபதிப்பயவா தஸ்மை ருத்ராய நமோஜஸ்து |

ஷே. வேதம் - பஸ்ம சாபாலம்.

ஐகிணஹஜி ஜெநெவவாயெகிதநூயெய்யாஹூ யெகிதநூ
 ணிவெவெயஸவ்வாயெகி தகூரபுரெஷ
 வஸூ வதயஜகிவாசிவாஹூசிநெவா

தகிணபுசமூலேபவாயெகிதம் த்யேருத்ராயெகிதம் ணிபந்தே
 சர்வாயெகி தத்கரப்ருஷ்டே பசுபதயஜிதி வாமபாருமூலே |

சாமவேதம் - சாபாலசாகை.

ஹவநூயவயாஹூஹஸூம் வவ்வம் நிவெஷ யெகிவெநெவய
 ஷஸூவ்வம் நிவெஷயா சிவாஸதகூம், வஸூவதி ரஹூகாரா விஷ
 ஷ ஸாரிஜீவஸூ வாவவஸூம், வவ்வஜ்வவய க்யூக்யூ ஸ்வநூஸூ
 வெவ்வாஹூஹூம் வஸூவதிஃ,

கெவஸவஜகி வநூஸூதஹ்வாஹூ ஜீவாஹூவவகூம் |

தகூகிவாஹூ ஸூவதிஸூவ்வநூஹூ ஹ்வாவாஹூ |
 பவவக்ருபயாமே ரகஸ்யம் ஸர்வம் நிவேதயேகிதேநப்ருஷ்டஸ்
 ஸர்வம் நிவேதயாமாஸதத்வம் | பசுபதிரகங்காராவிஷ்டஸ்ஸம்ஸாரி
 ஜீவஸ்ஸவபசு | ஸர்வக்ருபக்ருசகிருத்ய ஸம்பந்நஸர்வேச்வரஹ
 சப்பசுபதி | கேபசவஜிதிபுந்சபருவாச | ஜீவாஹூபசவக்தாஹூ |
 தத்பதித்வாத்பசுபதிஸ்புநஸ்தஹ்வாவாச |

ஸ்ரீ நந்தீர நமகம்.

நஜெவ்வாஹூயவ ரஹூயவநூஸூய வாரஹூயவ
 நஜெஹூயவ வஸூவதயெவநஜி |

நமச்சோமாயசருத்ராயசநமஸ்தம் ராயசாருணாயச
 நமச் சங்காயச பசுபதயேச நம |

தைத்தீரிய ஜூநண சாகாயாம்.

நஜெஹூயவ ரஹூயவநூஸூய வாரஹூயவ
 வாரஹூயவ வஸூவதயெவநஜி |

நீதி யார்நினைத் தாய நான்மறை - யோதி யாரொடுங் கூட வர்க்குழைக்
காதி னார்கரு ஆரு ளானிலை - யாதி யாரடி யார்த மன்பரே. (உ)

விண்ணு லடமதி குடி வேதமே - பண்ணு ளார்பர மாய பண்பினர்
கண்ணு ளார்கரு ஆரு ளானிலை - யண்ண லாரடி யார்க்கு நல்லரே. (ங)

முடியர் மும்மத யானை யீருரி - பொடியர் பூங்களை வேளைச் செற்றவர்
கடியுளார் கரு ஆரு ளானிலை - யடிகள் யாவையு மாய வீசரே. (ச)

பங்க யம்மலர்ப் பாதர் பாதியோர் - மங்கை யர்மணி நீல கண்டர்வான்
கங்கை யார்கரு ஆரு ளானிலை - யங்கை யாடர வத்தெம் மண்ணலே. (ரு)

தேவர் திங்களும் பாம்புஞ் சென்னியின் - மேவர் மும்மதி லெய்த வில்லியர்
காவ லர்கரு ஆரு ளானிலை - மூவ ராகிய மொய்மப ரல்லரே. (சு)

பண்ணி னாற்படி யேற்றர் நீற்றர்மெய்ப்பெண்ணி னாற்பிறை தாங்கு நெற்றியார்
கண்ணி னார்கரு ஆரு ளானிலை - நண்ணி னார்கமை யானு நாநரே. (ஏ)

கடுத்த வாளரக் கன்கயி லையை - யெடுத்த வன்றலை தோளுந் தாளினு
லடர்த்த வன்கரு ஆரு ளானிலை - கொடுத்த வன்னருள் கூத்த னல்லனே. (ஐ)

உழுது மாகிலத் தேன மாகிமா - ஞெழுது மாமல ரோனுங் காண்கிளார்
கழுதி னான்கரு ஆரு ளானிலை - முழுது மாகிய மூர்த்தி பாதமே. (ஊ)

புத்தர் புன்சம னாதர் பொய்யுரைப் - பித்தர் பேசிய பேச்சை விட்டுமெய்ப்
பத்தர் சேர்கரு ஆரு ளானிலை - யத்தர் பாதம டைந்து வாழ்மினே. (கஊ)

கந்த மார்பொழிற் காழி னானசம - பந்தன் சேர்கரு ஆரு ளானிலை
யெந்தை யைச்சொன்ன பத்தும் வல்லவர் - சிந்தை யிற்றுய ராய தீர்வரே. (ஈ)

நீநூக்கீற்றும்பலம்.

கண்டனார்க்கு கற்கண்டினை யொத்தவர். ஆனிலை = (காமதேனுவாகிய) பசுவினாற்
பூசிக்கப்பட்ட கோயில். (ச) மும்மதம் = கன்னமதம், காமதம், பீசமதம்.
பொடியர் = விபூதியணிந்தவர். (சு) தேவர் = பிரகாசமுடையவர், மகிழ்ச்சி
யுடையவர். திவ் = பிரகாசம், மகிழ்ச்சி. வில்லியர் = (மேருமலையாகிய)
வில்லையுடையவர். மூவர் = மும்மூர்த்திகள். (ஏ) படி ஏற்றர் = ஏறியிருத்
தலையுடைய இடபத்தினர். நெற்றியார் கண்ணினார்க்கு நெற்றிக்கண்ணினர்.
(ஊ) மால் = விட்டுணு. கழுதினான் = பேயோடாடி. (அ) அரக்கன் = இரா
வணன். தோளும் என்றதன்க ணும்மையைத் தலையென்பதன்கணுங் கூட்
க. தாள் - ஆருபெயராய்ப் பெருவிரலை யுணர்த்திற்று. அருள் கொடுத்த
வன் = இராவணற்கு மூன்றரைக்கோடி யாயுளும் வானுந் தேருங் கொடுத்த
தவன்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

௩௧.—* பசுபதித் திருவிருத்தம்.

சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் றுள்பரவி
யேம்பலிப் பார்கட் கிரங்குகண் டாயிருங் கங்கையென்னுங்
காம்பலைக் கும்பிணைத் தோளி சுதிர்ப்பூண் வனமுலைமேற்
பாம்பலைக் குஞ்சடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. (க)

உடம்பைத் தொலைவித் துன்பாதந் தலைவைத்த வுத்தமர்க
ளிடிம்பைப் படாமை யிரங்குகண் டாயிரு ளோடச்செந்தீ
யடும்பொத் தீனையவ முன்மழு வாவழ லேயுமிடும்
படம்பொத் தரவரை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. (உ)

தாரித் திரந்தவி ராவழ யார்தடு மாற்றமென்னு
மூரித் திராப்பெளவ நீக்குகண் டாய்முனை நாளொருகால்
வேரித்தண் பூஞ்சுட ராங்கிணை வேள்வெந்து வீழ்ச்செந்தீ
பாரித்த.கண் ணுடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. (ஈ)

ஒருவரைத் தஞ்சமென் நெண்ணுதுன் பாத மிறைஞ்சுகின் று
ரருவினைச் சுற்ற மகல்விகண் டாயண்ட மேயணவும்
பெருவரைக் குன்றம் பிளிற் பிளந்துவேய்த் தோளியஞ்சப்
பருவரைத் தோலுரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. (ச)

இடுக்கொன்று மின்றி யெஞ்சாமை யுன்பாத மிறைஞ்சுகின் றூர்க்
கடர்க்கின்ற நோயை விலக்குகண் டாயண்ட மெண்டிசையுஞ்
கடர்த்திங்கள் குடிச் சுழல்கங்கை யோடுஞ் சுரும்புதுன்றிப்
படர்க்கொண்ட செஞ்சடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. (ஊ)

* இத்திருவிருத்தம் பொதுவாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளப்படினும், இத் தலக்கடவுளார் தந் திருநாமம் மகுடமாப்பெய்து அருளப்பட்டமையாற் பாராயணஞ் செய்வார்க் குபகாரமாத னேக்கிப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. திருஞானசம் பந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “ திருவாஜர்ப் பசுபதிச்சுரம்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை யித்தலப் பதிகமோவென்று சிலர் ஐயுறுவர். இத்தலம்போற் பசுக்களாற் பூசிக்கப்பட்டு, தலம் - ஆலூர் எனவும், கோயில்-பசுபதிச்சுரம் என வும், சுவாமி - பசுபதிச்சுரர் எனவும், தீர்த்தம்-பிரமதீர்த்த மெனவும் அதற்கு மிருப்பினும் வேறென்று கொள்க. திரு ஆலூர் என்னும் அத்தலம் சோழநாட் டிலே கும்பகோணத்தையடுத்த பட்டிச்சுரத்திற்குத் தென்மேற்கே நாலரை யடித் தூரத்துள்ளதென்று அறிக. ஆங்குள்ள அம்மையார் திருநாமம் மங் களநாயகி. கருஆர்த் திருவாளிகையை வேறு பிரித்தற்கன்றே “ ஆலூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடுநாவே” என்றார் சீகோழித் தவையாரும்.

அடலைக் கடல்கழி வானின் னடியிணையேயடைந்தார்
 நடலைப் படாமை விலக்குகண் டாய்நறுங் கொன்றைநிங்கள்
 சுடலைப் பொடிச்சுண்ண மாசுணஞ் சூளா மணிகிடந்து
 படர்ச் சுடர்மரு டாவெம்மை யாளும் பசுபதியே. (க)

துறவித் தொழிலே புரிந்துன் சுரும்படி யேதொழுவார்
 மறவித் தொழிலது மாற்றுக்கண் டாய்மதின் மூன்றுடைய
 வறவைத் தொழில்புரிந் தந்தரத் தேசெல்லு மந்திரத்தேர்ப்
 பறவைப் புரமெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. (எ, அ, கூ)

சித்தத் தருகிச் சிவனெம்பி ரானென்று சிந்தையுள்ளே
 பித்துப் பெருகப் பிதற்றுகின் றூர்பிணி தீர்த்தருளாய்
 மத்தத் தரக்க னிருபது தோளு முடியுமெல்லாம்
 பத்துற றுறநெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. (க௦)

௩௨.—திருவாசகம்.

நீர்ப்புலம்பல் - சிவானந்த முதிரீவு.

சடையானே தழலாடி தயங்குமு வலைச்சுலப்
 படையானே பரஞ்சோதி பசுபதி மழுவெள்ளை
 விடையானே விரிபொழில்குழ் பெருந்தறையா யடியேனா
 னுடையானே யுணையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே.

௩௩.—கருவூர்த்தேவர் - திருவிசைப்பா.

புவனநா யகனே யகவுயிர்க் கமுதே
 பூரண வாரணம் பொழியும்
 பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
 பசுபதி பன்னகா பரண
 வவனிஞா யிறுபோன் றருள்புரிந் தடியே
 னகத்திலு முகத்தலை மூதூர்த்
 தவளமா மணிப்பூங் கோயிலு மமர்ந்தாய்
 தனியனென் றனிமைநீங் குதற்கே.

௩௪.—பெரியபுராணத் துதி.

கரியானியினீருரியாய்சிவதா - வெளியார்வலியாமிறைவாசிவதா
 னுளியாரடியாரறிவேசிவதா - தெளிவாரமுதேசிவதாசிவதா. (க)
 ஆறும்மதியும்மணியுஞ்சடைமே - லேறும்மலகைக் கிரிசிந்துவதே
 வேறுநீனை வார்புரம்வெத்தவியச் - சீறுஞ்சிலையாய்சிவதாசிவதா. (உ)

தஞ்சேசரணம்புகுதுந்தமியோர் - நெஞ்சேய்துயரங்கெடநெர் தொடரு
மஞ்சேயெனவீழ்மறவிக்கிணைநீள் - செஞ்சேவடியாய்சிவதாசிவதா. (௩)

நெடியோனறியாநெறியாரறியும் - படியாலடிமைப்பணிசெய்தொழுகும்
ஆடியார்களில்யானாராவணைவார் - முடியாமுதலாரெனவேமொழிய. (௪)

௩௩. திருத்தொண்டத் தொகை.

எறிபத்தநாயனார்.

இலைமலிந்தவேனம்பியெறிபத்தற்கடியே
னெனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன்
கலைமலிந்தசீர்நம்பிகண்ணப்பற்கடியேன்
கடலூரிந்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன்
மலைமலிந்ததோள்வள்ளன்மானக்கஞ்சாற
னெஞ்சாதவாட்டாயனடியார்க்குமடியே
னலைமலிந்தபுனன்மங்கையானுற்கடியே
னொருநொருநிலம்மானுக்காளே.

௩௪. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

எறிபத்த நாயனார்.

ஊர்மதினமுன்றட்டவத்தமர்க்கென்றோருயர்தவத்தோன்
ரூர்மலர்கொய்யாருபவன்றண்டின்மலர்பறித்த
லூர்மலைமேற்கொளும்பாகருடறுணியார்க்குமவ
னேர்மலிமாமதில்குழ்கருவூரிலெறிபத்தனே.

புகழ்ச்சோழ நாயனார்.

புலமன்னியமன்னைச்சிங்கனநாடுபொடிபடுத்த
குலமன்னியபுகழ்ச்சோகனநாதற்குலமுதலோ
னலமன்னியபுகழ்ச்சோமுன்தென்பர்நருகுடர்வாள்
வலமன்னியவெறிபத்தனாக்கீந்ததொர்வண்புகழே.

௩௫. திருத்தொண்டர் புராணசாரம்.

எறிபத்தநாயனார் புராணசாரம்.

திருமருவுகருவூரானிலையார்சாத்துஞ்
சிவகாமியார்மலரைச்சிந்தயானை
யரநெறியோரெறிபத்தர்பாகரோடு
மறவெறியவென்னுயிருமகற்றீரென்று

க ரு ளு ர் ம ா ன் மி ய் ம்.

புரவலனாகொடுத்தபடையன்பால்வாங்கிப்
புரிந்தரிவான்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற்
சரியினுடன்விழுந்தாருமெழுந்தார்தாமுங்
கணநாதரதுகாவல்கைக்கொண்டாரே.

புகழ்ச்சிசோழநாயனார்.

பொழின்மருவுங்கருவூர்வாழ்புகழார்சோழர்
போதகம்போவென்னுயிரும்போக்குமென்றே
யழலவிர்வாள் கொடுத்தபிரானதிகமான்மே
வடர்ந்தபெரும்படையேவவவர்கொண்டேய்ந்த
தழல்விழிகொடலைகாண்பார்கண்டேதார்புன்
சடைத்தலையைமுழுத்தலையாற்றாழ்ந்துவாங்கிக்
கழல்பரவியதுசிரத்தினேந்திவாய்ந்த
கணன்மூழ்கியிறைவனழகைக்கொண்டாரே.

௩௮. கருவூர்ப்புராண தோத்திரம்.

விநாயகக் கடவுள்.

பாயலுந் திருவு முந்திப் பாலனுந் துயிலுஞ் செங்கண்
மாயனும் வேறு வேறு திசைதிசை மயங்கி மாழ்கக்
துயபாற் கடலை வாங்கித் துதிக்கையாற் சிதறுந் தெய்வ
நாயகற் கன்பு செய்து நான்றமிழ் நடத்த லுற்றேன். (ச)

அஞ்சுளா ரணியெழுத்தொ ராறுளார் சடையிற் கண்ட
நஞ்சுளா ரணிய பாக நயந்துளார் ஞானம் பூத்த
நெஞ்சுளா ரணிபயந்த நிறைமதக் கவுட்டு நால்வாய்
வஞ்சுளா ரணிய மேவுந் களிற்றினை வழுத்தல் செய்வாம். (௨)

பசுபதீசுவர்.

மேவருதத் துவசித்தி யடைந்துதத்த மெய்யுணர்ந்து விமல ஞான
மூவகையா ருயிர்விளங்கி முதிருமன்பால் வழங்குமொரு முத்தி வாழ்வைப்
பாவனைக டந்துநின்ற பரஞ்சுடரைப் பசுபதிநா யகனை முன்னைத்
தேவர்கடே வைக்கருவூர்ச் சிவக்கொழுந்தை யிதயமலர் திகழவைப்பாம். (க)

வைத்த மனைவிய ரொக்கன் மரபினர் மக்க டெணையினர் பக்கலே
மெத்த வொழுகிய வித்தைவழியில் விருப்ப நனியுறு சித்தமே
பத்தர் பரவுக ருப்பபுரிவரு பச்சை வடிவொரு பக்கரை
சித்தர் பசுபதி யத்தர் பதமலர் சித்த நினைபவர் முத்தியே. (௨)

மண்ணி னுளானிடை யெண்ண வரியன வண்மை யுள்பொருண் மன்னுடே
யுண்மை யொளிதர வுண்மை யருள்பெறு முண்மை யதுவரு முண்மையே
கண்ணி தொடுகனை யண்ண லுயிர்கவர் கண்ண சழல்புரை வண்ணனார்
விண்ணி னுயரிய தண்ண மதிநிகர் வெண்ணெய் வரைதனை நண்ணுமே. (௩)

கமழ்சோலை நீல மலர்வாவி மேவு கருஷ்ண ராதி புரணர்
 கமையான நாதர் மறையோது பாதர் நவநீத சீத வரையா
 ருமைநேசர் தேச பொலிபூசை யாசை யுறையாது தேச முழல்வீர்
 வீழபாச மோச மலநாச மேனி யுறவீசி லேது புகலே. (௬)

உருவே யருவே யொளியே சரணம் முணர்வே யுணரா ருணர்வே சரணங்
 குருவாய் வெளியே வருவாய் சரணங் கொடுமால் விடமார் மிடரூ சரணங்
 த்ருமா கரிவீ முரியாய் சரணங் கருவே ரறவே வருவாய் சரணங்
 திருமா லறியா விறையே சரணங் திருவா னிலையாய் சரணஞ் சரணம். (௭)

பவளா சலமே னியனே சரணம் பழிக் ரெரிகால் வெளியே சரணங்
 துவளா வொளிர்மா மணியே சரணஞ் ஈகரூ னபரா பரனே சரணம்
 நவநீ தசிலா விறையே சரணங் நடுமே லொடுகீ முமிலாய் சரணஞ்
 சிவனே சிவதே சுகனே சரணங் திருவா னிலையாய் சரணஞ் சரணம். (௮)

முடிசூட்டுசெய்யசடைவீட்டில்வெள்ளமுசுதீட்டமெள்ளகருவார்
 வடிவேற்றதையலொருகூற்றினல்லமகிழ்வாழ்க்கைசெய்யமகிழ்வார்
 கொடியேற்றுவெள்ளைவையேற்றர்சைவர்சூடியேற்றமுள்ளகருஷ்ண
 ராடியார்க்குநல்லரடியேத்தவல்லரருள்வாய்த்தசெல்வரவரே. (௯)

நவமலிபோதா ருழையணிகாதாநடனவிலேனோதாமலர்மீதா
 னிலகெழின்மாதார்மனைதனிலேதானிரவொருதாதாய்சைபாதா
 கலைதெரிவேதாகமநவில்கீதாகரபுரநாதாகணநாதா
 வுலகினுண்மாதாவயினிடைபோதாதுனதருளேதாபரநீதா. (௧௦)

போராணையுரிபுரிவைபோர்த்தாணைப்பூங்கடுக்கைத்
 தாராணைவீட்டின்பந்தருவாணைப்பொருவில்கரு
 ஷ்ணராணைமழவையொன்றுந்தாணையுருள்பெருந்தேர்ப்
 பாராணைமதன்வீழ்ப்பார்ந்தாணைப்பணிகுவாம். (௧௧)

பரசுதரர்கருஷ்ணர்வேளைக்காய்ந்தார்பொறலைராவணன்வலிதாளுகிரிநகண்
 டா, ரிரவிகூ ரெயிறுத்தார மதியைத்தேய்த்தா ரெரிகையறுத் தார்கூற்றை
 யுதைத்தார்காலா, னரவரியைச்சரபுருவெடுத்தமாய்த்தாநான்குசென்
 னியைக்கொய்துகபாலமேற்றா, ரரணமூன்றினையுமிழகையால்வென்றாரா
 னுமருளீயுமன்பராமே. (௧௨)

முக்கொடுங்குடுமிப்படையின்மேற்றுளபமுதிர்பசும்புயல்கிடந்ததுவுங்
 கைக்கமலத்திற்கபாலமாய்வேதங்கழறுவாய்ச்சிரமிருந்ததுவுஞ்
 சக்குவாந்கண்டுத்தொக்கறிவில்போற்றமிழ்வளர்வஞ்சியெம்மடிசுட்
 கொக்கவோதுவரோதாதுணர்வோர்க்காளாகுவமுயர்கதியுறவே. (௧௩)

கஞ்சினெண்ணுதிபுரங்கரபுரம்பாந்கரபுரம்வீரசோழபுரம்
 வஞ்சுளாரணியம்வஞ்சிதாயூர்சண்மங்கலகேத்திரங்கருஷ்ணர்
 விஞ்சுறுங்கருப்பபுரிமுநனமம்விளங்குதொல்பதியில்வீற்றிருக்குஞ்
 செஞ்சுடர்ப்பொருளினிருபுதமேனைத்தேவர்பொன்முடிக்கணிகலனே. (௧௪)

மானிலையேமறையோனிலையேமகவானிலையேமுதலாம்
வானிலையானவைதானிலையாவெமைற்றவைசற்றுமெனார்
மேனிலைதேர்தருளுணியருள்ளம்விரும்புமரும்பொருடா
ருணிலைமேவியபசுபதிநாயகரடியரடிப்பொடியே. (க௩)

வேற்றுமலரம்பிறைமுடியும்படி காய்விழியம்பிறைமுடியுந்
தோற்றும்வரியகருளுஞ்சுடர்ப்பூஞ்சோலைக்கருளும்
போற்றும்தீதாம்பரவிலையுமுடையோன்புலவர்பாவிடையு
மேற்றுமீணைத்தாண்மலர்ப்போதுமிருக்குமுளப்போதெப்போதும். (க௪)

தாவுமெரிபுரைமேனியலதுகாணுக்கண்ணுந்தனதுகீர்த்தி
மூவர்முதலியபாடலதுமொழியாவாயுமுருகுதாற்றும
பூவலர் தூஉய்ச்சிவபூசையலதுபுரியாக்கரமும்புலவர்போற்றுஞ்
சேவடியல்லாதுவணங்காமுடியுந்தந்தவனைச்சிந்தையெய்வாம். (க௫)

சேளந்தரநாயகியம்மையார்.

நதிகாட்டும்புனற்கழனிவளங்காட்டவறங்காட்டுநலஞ்சேர்வஞ்சிப்
பதிகாட்டும்பசுபதியோரிடங்காட்டவலங்காட்டும்பரையைமேலாங்
கதிகாட்டுங்கருங்குயிலையருள்காட்டுங்கயலிரண்கொட்டுந் தூய
மதிகாட்டுமடமயிலைவடிவுடையநாயகியைவணங்கிவாழ்வாம். (க௬)

எறிபத்த நாயனார்.

மறிவைத்தகரனுக்கன்பர்கொடுவருமலரைச்சிந்தும்
வெறிவைத்தகளிறும்பாகும்வீடவெங்கணிச்சிவீசிச்
செறிபத்தரிடையுறீர்ந்துவிடுநெறிவழாதுசெய்யு
மெறிபத்தரிணைத்தாளுள்ளத்திருத்தியெம்மிடர்கடர்வாம். (க௭)

புகழ்ச்சோழ நாயனார்.

அளவிலானிலைநாதற்குச்சேதிமமாதியாற்றிக்
களமதினோராதீந்தசடைத்தலைகாண்டலும்பொற்
கிளர்முடிமிசைபரித்துக்கேழ்கிளரெரியின்மூழ்கும
வளர்புகழ்ச்சோழனார்தம்மலரடிமுடிமேல்வைப்பாம். (க௮)

கருவூர்த்தேவர்.

ஊர்ந்தனங்கருவூரணையுதரத்திலினியூரமை
சார்ந்தனங்கருவூரென்னத்தவந்தினைத்தாற்றித்தக்கோ
ரார்ந்தநங்கருவூரெந்தையானிலையடிகள்பாதஞ்
சேர்ந்தநங்கருவூர்த்தேவர்சேவடிசென்னிசேர்ப்பாம். (க௯)

அகம்படிமைத் தொண்டர்.

பிணித்தபூங்கொடிருழ்வஞ்சிப்பிஞ்சுகனிணிதுவைகு
மணித்தகடிழைத்தசோதிரவயங்குபொற்சினகரத்தி
ணணித்தனபதிபோலவாழ்க்கையடைந்தகம்படிமையாகப்
பணித்தருந்தேறவலாற்றும்பரிசுடர்படிங்குள்போற்றி. (௨௦)

௩௯. இத்தலத்தின் மகோற்சவ விவரம்.

பிரமன்முதலிய தேவர்கள் பங்குனி மாதத்து உத்தர நட்சத்திரப் பெளர்ணமிதிதியன்று இரத மகோற்சவங் கொண்டாடிக் கல்யாணசந்தர விரதமும் அடிட்டித்துப் பேறுபெற்றார்களென்று பிரமகைவரீத்த மகாபுராணம், நாரசிங்க புராணம், கருவூரீத் தலபுராணம் என்பவற்றிற்கண் கூறப் படலால் இரதமகோற்சவம் ஏழாவது நாளாகிய அத்தினத்தில் இப்போதும் நடந்துவருகிறது. அதுபற்றியே பங்குனி மாதம் பூர்வபக்கத்து நவமியே துவசாற்சவம் தினமாகின்றது. உற்சவம் நீத்தியோற்சவம், நைமித்தி கோற்சவம், காமியோற்சவம் என மூவகைப்படும். இவற்றுள் என்செய்தால் வது வருடத்தோறுஞ் செய்யப்படுவதான நைமித்திகோற்சவமேயாம். அது அதுஞ்ஞை, கிராமசாந்தி, வாஸ்துசாந்தி, மிருத்சங்கிரகணம், அங்குராப்பணம், விருவாதிவாசம், இரட்சாபந்தனம், பேரீதாடனம், தம்பப்பிரதிட்டை, துவசப்பிரதிட்டை, திரிகுலப்பிரதிட்டை, சமஸ்த தேவதாவாகணம், அலங்காரகுரணிகை, கணபதிதாளம், இடபதாளம், தானவகை, துவசாரோகணம், அஸ்திரதேவதாவாகணம், மகாசீர்வாதம், பலிபீடப் பிரதிட்டை, சந்தியாவாகணம், அஸ்திரயாகம், யாகாரம்பம், உற்சவம், திருக்கல்யாணம், வசந்தோற்சவம், தைலாப்பியங்கம், கிருஷ்ணகந்தோற்சவம், மிருகயாத்திரோற்சவம், கந்தோற்சவ சகித ரதோற்சவம், குணோற்சவம், தீத்தோற்சவம், யாகோத்வாசனம், யாக கும்பாபிஷேகம், துவசாவரோகணம், சந்தி விசர்ச்சனம், மௌனோற்சவம், சண்டேசோற்சவம் முதலாய பலகிரியாங்கங்களை யுடைத்து. இதனைச் சாம்பவிரீக்கையென்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. இத்திருவிழாவாற் பஞ்சகிருத்தியம் பெறப்படும். அவ்வற்சவ விவரங்களை யீண்டுத் தருதும்.

நாள்.	பகல்.	இரவு.
க.	வாஸ்துசாந்தி.	”
உ.	துவசாரோகணம்.	”
௩.	பல்லக்குச்சேவை.	நந்திவாகணம்.
ச.	”	இடபவாகணசேவை.
௫.	”	கைலாயபர்வதம்.
சு.	”	யானைவாகணம்.
எ.	மகா இரத சேவைக் காட்சி.	
அ.	பல்லக்குச்சேவை.	குதிரைவாகணம்.
க.	”	புஷ்பரதசேவை.
௧௦.	”	அவரோகணம், இடபவாகணசேவை.
௧௧.	”	புஷ்பப்பல்லக்கு.
௧௨.	சுந்தபுண்ணியாவாசனம் (ஸ்தபனம்.)	

சு0. திருக்கோயிலினுள் திருவீதியினுள் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்.

ஸ்நானஞ் செய்யாது போதல், விபூசி ருத்திராக்கர் தரியாது போதல், உலராத வேட்டி தரித்துச் செல்லுதல், கால்சுழுவாது போதல், ஆசனசத் துடனே போதல், தலையில் வஸ்திரம் தரித்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல், போர்த்துக் கொள்ளுதல், உத்தரீய மிட்டுக் கொள்ளுதல், செருப்பு மிதியடி யிட்டுக்கொள்ளுதல், வாகனமேறிச் செல்லுதல், குடைபிடித்துக் கொள்ளுதல், வெற்றிலை பாக்கு உண்டல், எச்சி லுமிழ்தல், மலசலங் கழித்தல், மூக்குநீர் சிந்துதல், மயிர் கோதி முடித்தல், சூதாடுதல், சிரித்தல், சண்டையிடுதல், வீண்வார்த்தை பேசல், பொய் சொல்லுதல், காமப்பற்று வைத்தல், ஆடம்பரத்துடன் போதல், தம்மைப் பிறர் மதிக்கும்படி அதிகாரஞ் செலுத்தப் போதல், பணிவின்மை, கொடுஞ்சொற் சொல்லுதல், வணங்கப் போவாரைத் தடுத்தல், வணக்கம் புரிவதற்குப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளோவிடல், சூதாடுதல், காலைநீட்டிக்கொண்டு இருத்தல், ஆசனத்து இருத்தல், நித்திரா செய்தல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்திற்குங் குறுக்கே போதல்,

சுவாமிக்குக் காலை நீட்டிக்கொண்டு வணங்குதல், ஒருமுறை இருமுறை விழுந்து வணங்குதல், விழுந்து வணங்காமற் போதல், அஞ்சலி செய்யாமை, பிரதக்ஷிணஞ் செய்யாமை நிருமாலியத்தைக் கடத்தல், நிருமாலியத்தை மிதித்தல், புசிக்கத்தகாத சண்டாளர், பதிதர், தீக்கையில்லாதார் முதலாயினோர்க்கு நிருமாலியங் கொடுத்தல், தூபி, துசத்தம்பம், பலிபீடம், விக்கிரகம் என்னு மிவைகளின் நிழலை மிதித்துப் போதல், விக்கிரகங்களைத் தீண்டித்தல், தீர்த்தம் குளங் கிணறுகளை யழுக்காக்குதல், மூர்த்தங்களைக் கல்லென்றுஞ் செம்பென்றும் நினைத்தல், சொல்லுதல், சிவத்திரவியங்களைக் கவருதல், கவர் வதைக்கண்டு பேசாமலிருத்தல், தத்தம் வருணத்திற்கு வருத்த எல்லை கடந்து போதல், அபிடேக அலங்கார காலங்களிற் றரிசித்தல், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா முதலாகப் பெரியபுராண மிறுதியாகவுள்ள பன்னிரு திருமுறைகளாகிய திருவருட்பாக்களை யன்றி, அவற்றிற்கு வீரோதமானவும், பசுத்துவமுடையாரார் செய்யப்பட்டவுமான பாடல்களைப் படித்தல் முதலாயின. இவையிற்றை “ எச்சில்கான்றுமிழ்தல்” எனவருஉங் கடம்பவனபுராணக் செய்யுள்களானுமுணர்க.

இந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் பெரும்பாலின்களாய் நரகத்திற் பலகாலங்கிடந்து புன்பிறப்புக்களை யடைந்து வருந்துவா ரென்று வேதசிவாகமங்க ளாகிய அருணால்கள் கூறுகின்றன. குளிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக்கொள்வார் போல, சுவாமி தரிசனமாகிய புண்ணியஞ் சமபாதிக்கப் போய் வீணே பாவத்தைத் தேடிக்கொள்வது அறிவாகாது. ஆகலான் யாவரும் இக்குற்றங்களை விடுத்த ஸ்ரீ சௌந்தரநாயகிசமேத பசுபதீச்சுரப் பெருமானை வழிபட்டு, அவர் திருவருளையடைந்து உய்வார்களாக.

சக. தீர்த்தங்களிற் செய்யத் தகாதன.

ஆம்பிரவதி, தாடகைதீர்த்தம், முருகதீர்த்தம், பிரமதீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களிலே விதிப்படி யாடுதல் வேண்டும். அங்குண மித்தீர்த்தங்களைத் தீர்வென்றெளிக்கினும் மகாபாதகம், அதிபாதகம், உபபாதகங்க ளெல்லாம் நீங்கும். அத்தகைய தீர்த்தங்களிலே மலசலங் கழித்தல், சௌசஞ் செய்தல், தந்தசுத்தி செய்து உமிழ்தல், வஸ்திரமின்றி நீராடல், நீர் கலங்க மூழ்குதல், சனாசௌச மாணசௌசத்துடன் ஶ்ரேய்தல், பூப்புப் பெண்கள் தோய்தல், வத்திரந் தோய்த்தல், வினையாடல், தாழ்ந்த சாதியார் ஆடல் முதலியன செய்தலாகா. இவைசெய்தோர் இரௌரவம் மகாரௌரவ முதலிய கொடிய நரகங்களில் வீழ்ந்து வருந்திப் புன்பிறப்புக்க ளெடுத்துழல்வர். செய்வனவெல்லாங் கரையிற் செய்துகொள்ளக்கடவர்.

சஉ. அடியார்கள் திருநட்சத்திரம்.

எறிபத்த நாயனார் - மாசிமாத அத்தநாள்.
புகழ்ச்சோழ நாயனார் - ஆடிமாதக் கார்த்திகைநாள்.
கருவூர்த்தேவர் - தைமாசப் பூசநாள்.

ச௩. மகா கும்பாபிடேகச் சிறப்பு.

ஆண்டு பராபவத்தி னூனியிரு பத்தொன்ப
தீண்டு குருவாரம் பின்றிதியேழ் - காண்டகுநா
ளுத்தரட் டாதியரி லக்கினத்தி லொண்கருவூர்க்
கர்த்தன்கும் பாபிடேகம்.

கும்பாபிடேகத்திற்கும், கருவூர்க்கும், ஆம்பிரவதி யாற்றுக்கும்,
பசுபதீசப்பெருமானுக்கும், பிரமனுக்கும், திருமாலுக்கும்,
தமிழ்க்கும், ஆரியவேதத்திற்கும், தமிழ்வேதத்திற்கும்,
சமய குரவருக்குஞ் சிலேடை.

பதீன்பொருட் சிலேடை.

வாரம் வரலால் வருகுணங் கோடலாற்
சாரஞ் செறிதலாற் சார்கதியாற் - சீரகரு
வூரா றானயன்மா லொண்டமிழ்வே தங்குரவர்
நேராங்கும் பாபிடேக நேர்.

கருவூர் மான்மியம் முற்றிற்று.

இதன்கண் காட்டப்பட்ட நூல்களின் விவரம்.

வடமொழி நூல்கள்.

இருக்கு வேதம்.
சுக்கில யசர்வேதம்.
கிருஷ்ண யசர்வேதம்.
சாம வேதம்.
அதர்வணவேதம்.
தைத்திரீயகம்.
யசர்வேத கர்ப்பசாகை.
சாமவேத சாபால சாகை.
அதர்வணவேத நரசிம்ம தாபினி.
ஷை சரபசாகை.
ஷை பஸ்மசாபால சாகை.
ஷை அதர்வணிரோ சாகை.
ஷை பிருகச்சாபால சாகை.
ஸ்ரீருத்திரநமகம்.
பௌடகராகமம்.
மதங்காகமம்.
விசுவசாரோத்தரம்
சுத்தாக்கியை.
பராக்கியை
கந்தகாலோத்தரம்.

சர்வீனானேத்தராகமம்.
சித்தார்த்தபோதம்.
சித்தார்த்தசம்போதி.
தந்திரசாரம்.
அம்பர்ஸ்தவம்.
பிரமணைவர்த்த புராணம்.
பிரமாண்ட புராணம்.
நாரசிங்க புராணம்.
பவிடிய புராணம்.
வாயுசங்கிதை.
சிவரகசியம்.
அசுத்திய பக்தவிலாசம்.
உபமன்னியு பக்தவிலாசம்.
பாணினி வியாகரணம்.
காசி கண்டம்
சிவதத்துவ விவேகம்.
சுதர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம்.
சிவானந்தலகரி.
அமரநிகண்டு.

தமிழ் நூல்கள்.

தேவாரத் திருவருட்பா.
திருவாசகத் திருவருட்பா.
திருவிசைப்பாத் திருவருட்பா.
திருவுந்தியார்.
பெரியபுராணத் திருவருட்பா.
திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி
கந்த புராணம்.
திருத்தொண்டர் புராணசாரம்.
தொல்காப்பியம்,
பதிற்றுப்பத்து.
தகரேயாத்திரை.

அகநானூறு.
புறநானூறு
பத்துப்பாட்டு.
கருவூர்ப் புராணம்.
புறப்பொருட் பன்னிருபடலம்.
கொங்குவேண்மாக்கதை.
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.
பழநித்தல புராணம்.
கடம்பவன புராணம்.
கொன்றைவேந்தன்.
உலகநீதி.

இந்நூல் சு. ம் பக்கத்தில் ஸிவரொ என்பதை ஸிவரொ எனவும்,
புராத்தியு-கதி என்பதை புராத்தியு-கதி எனவும், வஜ்ஜா என்பதை வஜ்ஜி
எனவும், திருத்தி வாசிக்க.

